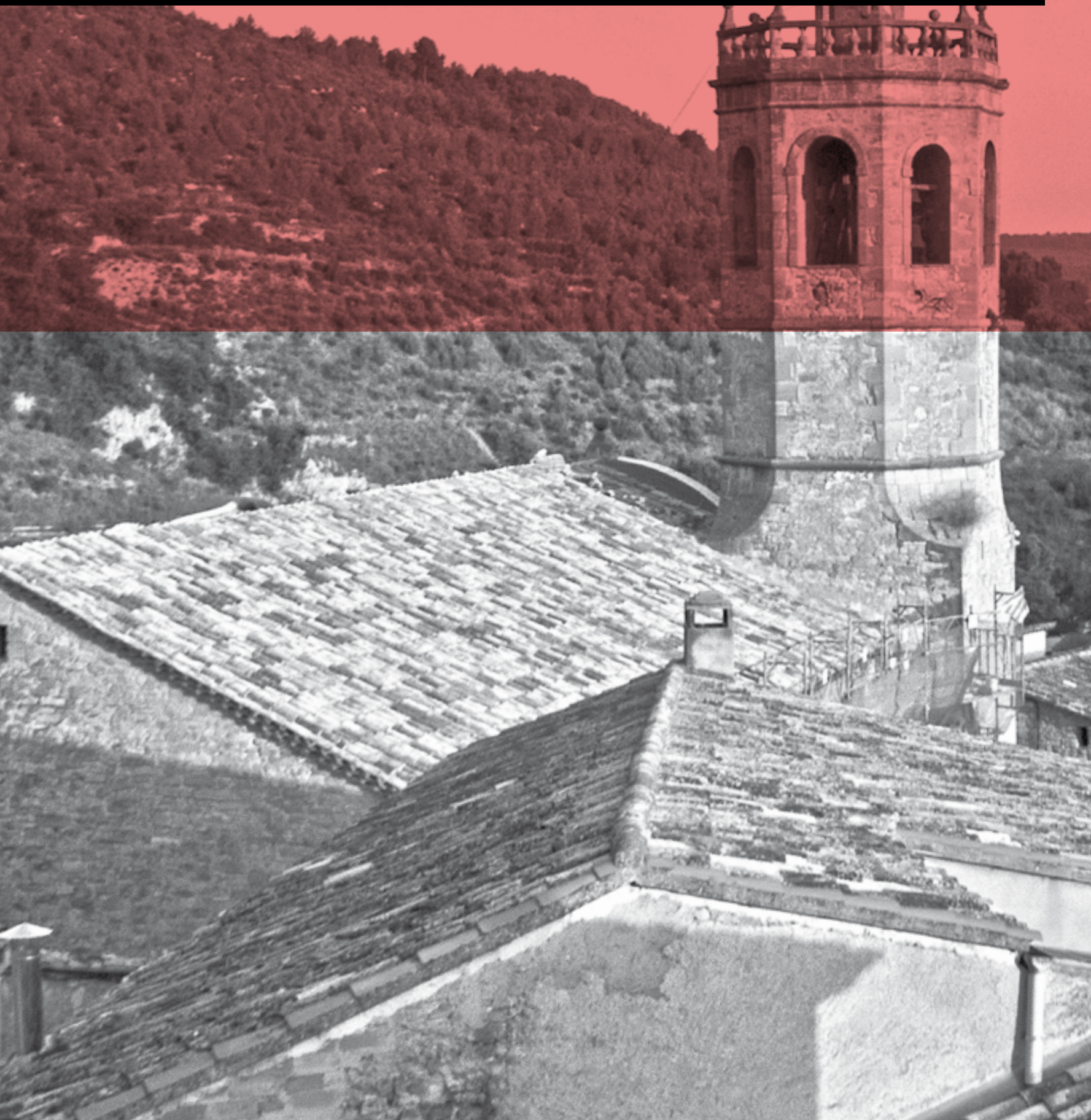
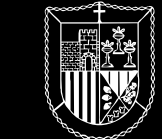

Camí Ral³⁶

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons

Agost de 2013 número 36

Ajuntament de Copons

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons
Edita: Ajuntament de Copons, Àrea Municipal de Cultura
Àngel Guimerà, 8, 08289 Copons, Anoia, Tel. 938 090 000 Fax: 938 090 013
Correu electrònic: camiral@copons.net
www.camiral.net
Disseny i maqueta: ESPAI GRÀFIC, Igualada
Dipòsit legal: B-7671-96
Tiratge: 300 exemplars

Publicació periòdica

Imatge portada: Teulada de l'església **Foto:** Ramon Pallarès
Coordinació: Elisenda Mercadal Segura, Núria Pons Torrents, Montse Soteras Corbella i Maria Gràcia Carreras Verdagué
Agraïm la col·laboració d'Ingrid Saumell Gassó i Maria Pilar Carreras Verdagué

- 3 Rehabilitació de la teulada de l'església
- 4 1910, l'any de la portada d'aigües al poble de Copons
- 6 Sant Roc
- 8 Treballs al camp a la primeria del s. XX. Collir olives I
- 9 Què s'està fent ...
- 10 Activitats d'estiu 2012
Tallers Viu Copons
- 11 Cantada de nades als pesebres
Casals de Nadal i Setmana Santa
El Punt Jove: l'espai pel jovent de Copons
- 12 L'entrevista de l'escola
Bicicletada
Taller de construccions a l'escola
- 13 Festa final de curs
- 14 Els Mestres
Taller de regals pels mestres
- 15 El poble de les bajanades
- 16 Fira de Santa Llúcia
Exposició de pintura i dibuixos de Pere Bosch Morera
"Aigua" Proposta fotogràfica d'Oriol Solà Prat
- 17 Festa Major de Sant Sebastià
- 18 Per Carnaval tot s'hi val
Caramelles 2013
- 19 Bastoners de Copons
- 20 Revetlla de Sant Pere de Comalats 2013
- 21 25 anys de la piscina
- 22 Comunions
Tocs de gralla
La Jaula de las locas
- 23 Resum de fets, activitats i actes. De gener a juny de 2013
- 24 Dies de juliol al horts de Copons
- 25 Cafè amb aiguardent i força sucre
- 26 Senyeres: Plaça Francesc Junyent / El Serral
- 27 Transports i telèfons d'interès

Millor publicació periòdica
d'àmbit local

Millor butlletí municipal de l'any

Els articles publicats a Camí Ral reflecteixen solament l'opinió dels autors, no forçosament la de l'Ajuntament.

Rehabilitació de la teulada de l'església

JOAN CLOSA SERRA

Benvolguts amics i veïns,
Moltes vegades les coses que més desitges no vénen quan un vol.
És el cas de la teulada de la nostra església parroquial de Sta. Maria de Copons.
Aquesta, com ja sabeu, es trobava en estat ruïnós i amb termites. Quan plovia, en molts llocs tan era a dins com a fora. I feia veritablement llàstima.

A tall d'exemple, a la part oest -on hi havia la maquinària de l'antic rellotge- es va haver de posar una xarxa a l'exterior per protegir els vianants perquè amenaçava ruïna; i on habitualment celebrem la missa els diumenges —la capella del santíssim— hi havíem de tenir galledes pel pilot de goteres que hi havia i quan plovia quedava tot el terra amb dos dits d'aigua...
A més a més, tots els forats que hi havia a la teulada van fer que proliferés la vinguda de coloms que entraven per tot arreu i embrutaven: aquests dies els paletes han tret més de 50 tones de colomassa.
És a dir, que era una obra d'urgència.
Després de molt de temps de treballar-hi i lluitar-hi, a la fi hem aconseguit poder-la rehabilitar tota de nou.

Gràcies al conveni entre la parròquia i l'ajuntament el servei departament del patrimoni arquitectònic local de la Diputació de Barcelona va dur a terme el projecte bàsic i executiu de la rehabilitació de la teulada.. Més tard, va ser el bisbat qui ens va concedir uns diners per poder fer-la fer, però no ha estat fins ara que aquest diners ens han arribat i per això la teulada no s'havia fet.
Val a dir, que durant tot aquest temps amb la col·laboració de l'ajuntament s'han posat unes xarxes al campanar per impedir l'entrada de coloms, que encara deterioraven més l'estat de l'església, i es van netejar les escales.
Enguany, fa 10 anys que un servidor estic amb vosaltres i en aquest anys, amb voluntariat del poble també hem anat fent petites actuacions a l'interior del temple: s'ha posat calefacció, enllumenat nou i megafonia a la capella del santíssim, s'ha restaurat l'altar major...
Però els projectes encara no s'han acabat. Ara tindrem la teulada arreglada però encara queden algunes actuacions a fer: hem de pintar la capella del santíssim i les capelles laterals de la nau central...
Antigament, els pobles s'anaven construint al voltant de l'església i el campanar sobresortia enmig de les cases. Així amb el toc de les campanes s'anunciaven la majoria dels esdeveniments de la vida de la població: els naixements, els casaments, els difunts, les festes. És a dir, tot allò que configurava la vida. Una cosa bona fóra poder recuperar el tocs de les hores i de les celebracions electrificant les campanes.
La maquinària antiga del rellotge es netejarà i quedarà exposada a l'interior de l'església

juntament amb la porta que tancava la cambra del rellotge.
Després de tot aquest temps, de mica en mica ens hem anat coneixent i penso que Copons sou gent que estimeu el poble, i no ho dic per dir sinó que ho crec així. L'església és un dels edificis històrics que donen relleu al poble i que d'una manera o altra és un patrimoni de tots i totes.
Aprofitant l'avinentsa de la nostra Festa Major, que són uns dies que hi ha més gent al poble, voldriem demanar-vos la vostra col·laboració per acabar de recollir els 8.000 € que ens falten per pagar la teulada.

Hi ha diverses maneres de poder col·laborar:

- 1/ Fent un donatiu anònim, directament al mossèn.
- 2/ Fent un ingrés al compte de la parròquia: 2100.0110.77.0101412912 ("La Caixa")
- 3/ Comprometre's a pagar durant un any, 2 € a la setmana. Que es podran pagar o setmanalment, mensualment ...
- 4/ Apadrinant teules a 5 €. A més, els que vulgueu que el vostre nom quedi per sempre a la teulada, el dia 15 després de la missa podreu posar el nom a les teules que compreu.
- 5/ Proposant i organitzant activitats culturals que serveixin per recaptar fons (concerts, teatre...) al llarg de l'any.

Voldria agrair-vos per endavant la vostra col·laboració i desitjar-vos una bona Festa Major a tots i totes, i convidar-vos a participar de la missa de Festa Major - a les 11:00h.- i posterior inauguració de l'exposició de fotografies del procés de rehabilitació on veureu com s'estan duent a terme les obres de la teulada. Res més, quedo a la vostra disposició per tot allò que vulgueu.

Una abraçada cordial,

Mn. Enric Garcia

RAMON PALLARÉS

1910, l'any de la portada d'aigües al poble de Copons

Joan Closa Serra
Anna Closa Pujabet

Marques de quitrà. Carrer Mur

Pràcticament tots els coponencs sense sortir de casa podem situar amb el pensament algunes de les fonts que es troben dins del poble.

La font que hi ha al carrer Vilanova a la façana de Cal Brufau, la situada a la paret lateral de l'actual escola al carrer Àngel Guimerà, una tercera font es troba a la Plaça del Castell i també tenim la de la façana lateral de l'Església que tots coneixem com la de “sota el campanar”. Totes elles tenen en comú una data: 1910, aquest any va ser el de la portada de l'aigua al poble. Avui ens pot costar d'imaginar que a les cases no es pogués obrir una aixeta i sortís l'aigua, però al 1910 l'aigua potable per utilitzar a les llars s'havia de treure de pous i de cisternes, o bé anar a les fonts de la contornada.

En el **ple de l'Ajuntament del dia 29 de juliol de 1910** es va rebre un escrit de *Dón* Juan Closa Malet i altres veïns, representants d'una comissió formada amb l'objectiu d'aconseguir fons per executar les obres necessàries per conduir l'aigua de la Font del Sabaté (l'actual Font de la Canal) fins al poble de Copons. Ja havien començat els treballs però demanaven als representants municipals permís per construir un dipòsit a l'Hort de l'Hospital, que era propietat de l'Ajuntament (aquest hort actualment es troba al nivell de la Bassa de Dalt), per recollir les aigües de la Font del Sabaté i proveir el municipi. També demanaven permís per executar les obres de canalització de l'aigua. Segons consta als arxius municipals l'alcalde del moment que era *Dón* José Llacuna i els regidors de la corporació (citats literalment a les actes: *Dón* Agustín Caus, *Dón* José Brunet, *Dón* Mariano Vilamús, *Dón* Pedro Clotet, *Dón* José Bargués i *Dón* Antonio Vila) van autoritzar a la comissió els treballs de portada d'aigües, puntualitzant que la canonada havia de passar des de la Font del Sabaté cap al carrer Sant Magí, continuar pel carrer Mur i que els terrenys per on s'executarien les obres havien de quedar tal i com els havien trobat. (Actualment si ens fixem en algunes façanes dels carrers Mur i Vilanova, a la base de la paret tocant a la vorera hi podem veure

unes marques verticals de color negre, fetes amb quitrà, que indicaven els punts de connexió de les canonades). Com a detall a esmentar d'aquell ple de l'Ajuntament el regidor senyor Caus va demanar “... *dar sinceras gracias á la aludida Comisión por la obra de bien que hacen al proveer de aguas potables la población ya que la misma se encuentra no muy abundante*”. En el mateix ple va quedar aprovat que tota l'aigua que sortís de la Font del Sabaté havia de ser d'ús públic ja que la font havia estat pública des de sempre.

En el **ple del 18 de novembre de 1910** el senyor alcalde fa saber als membres de la corporació municipal que l'anterior diumenge, el 13 de novembre, havia assistit a la inauguració de les obres de la portada d'aigües de la Font del Sabaté. Va ser un “acte solemne” al qual hi van assistir el Diputat a Corts pel Districte d'Igualada, *Dón* Juan Godo Lluçia, l'Alcalde d'Igualada, *Dón* Juan Godo Pelegrí, els *Reverendos, cura-párroco* i Vicari de la Vila i la Comissió encarregada d'executar els treballs formada per *Dón* Juan Closa Malet, *Dón* Andrés-Avelino Carbonell, *Dón* Roque Pons, *Dón* José Brunet Guitart i *Dón* José Basora. Una vegada acabat l'acte el senyor alcalde i la resta de membres esmentats, acompanyats per un nombrós públic i força fred, es van traslladar a les “*Casas Consistoriales*” on els integrants de la Comissió van expressar que donaven al municipi “... *las obras, canalizaciones, fuentes y aguas potables procedentes de la fuente llamada del Sabaté repetida para el abastecimiento comunal de la Villa*”.

En aquest punt la Comissió va demanar a l'Ajuntament que fes un tracte o conveni amb *Dón* Ramón Tudó Balcells perquè renunciés a tots els drets que pogués tenir dins de la seva propietat per construir-hi pous, esvorancs, galeries, séquies,... ja que aquestes obres podrien desviar l'aigua de la font. *Dón* Juan Godo Pelegrí, alcalde d'Igualada, va proposar que es lliuressin tres-centes pessetes a *Dón* Ramón Todó Balcells per la renúncia de construccions en el seu terreny. A partir d'aquesta proposta el senyor alcalde va convocar una sessió extraordinària el dia 20 de novembre (dos dies després de l'últim ple) a les 11 h del matí convidant a la Comissió portadora de les aigües i al senyor Ramón Tudó Balcells per deliberar sobre el tema.

Ple extraordinari del 20 de novembre de 1910

En aquesta sessió es va intentar arribar a un conveni entre els membres de l'Ajuntament, els membres de la Comissió encarregada de portar les aigües i *Dón* Ramón Tudó Balcells perquè aquest últim renunciés a tots els drets per construir dins de la seva propietat qualsevol tipus de canalització o dipòsit per l'aigua, d'aquesta manera els habitants del poble se'n beneficiarien sense obstacles. El regidor *Dón* José Brunet va fer la petició formal davant de tots els testimonis, oferint al senyor Tudó tres-centes pessetes a canvi de la renúncia anteriorment exposada. La resposta del senyor Tudó va ser contundent: “... *ni por dicha cantidad de trescientas pesetas ni por otra mayor ni por ninguna renunciaba á los derechos que acaso pudiera tener dentro de su propiedad aludidos por la Presidencia*”.

Ple de l'Ajuntament del dia 2 de desembre de 1910

Els membres de la Comissió encarregada de la portada d'aigües presenten una instància de la qual no s'anomena el contingut, de tota manera la corporació municipal acorda no moure l'emplaçament de les quatre fonts tot i que si en algun moment es considera necessari, es farà.

Ple de l'Ajuntament del dia 10 de febrer de 1911

S'acorda construir una nova font: a la part exterior del dipòsit d'aigua que hi ha a l'Hort de l'Hospital ja que, “... *visto que la que habia en el interior del mismo podría dar lugar á que el agua fuere insoluble debido á la continua intervención de los vecinos del caserio o calle de la Roquera para el proveimiento de la misma*”. Per tant, ja tenim la cinquena font, la que hi ha sota la Roquera.

Ple de l'Ajuntament del dia 3 de març de 1911

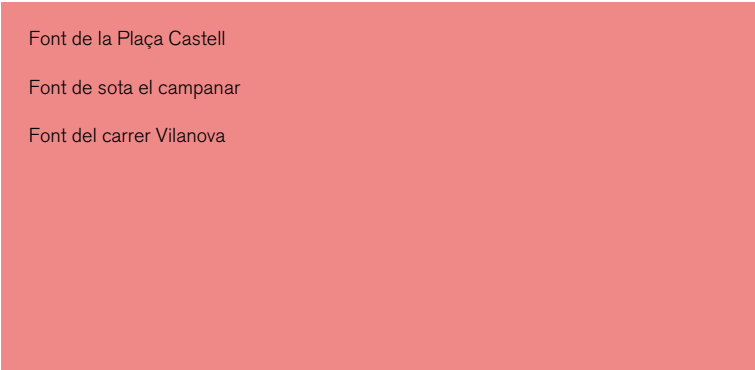
Es rep una instància d'una colla de veïns del carrer Sant Magí demanant la construcció d'una font prop de *Casa Clotet*, argumentant que la resta de fonts queden força lluny de la zona on ells viuen.

Després d'algunes observacions s'acorda per unanimitat que es construeixi una font al carrer Sant Magí en el punt entre “... *las casas de Ferrer (Ramon) y Clotet (Pedro)*” posant com a condició que la canonada d'aquesta font enllaci amb la del carrer Mur i passi “... *por el callejón que hay frente donde se acuerda quede instalada la fuente en cuestión*”. Finalment es construeix l'última font, la del carrer Sant Magí al costat del pedró del sant.

Ple de l'Ajuntament del dia 5 de maig de 1911

Es designen els regidors Agustín Caus i José Brunet encarregats d'assegurar el bon manteniment de les instal·lacions d'aigua des de la Font del Sabaté.

Aquest escrit vol ser un homenatge al grup d'homes que va tenir la iniciativa de portar l'aigua a Copons i poder fer la vida una mica més còmode als vilatans, en especial al nostre avi i besavi Joan Closa Malet. Potser és un reconeixement una mica tardà, ja que l'any del centenari, el 2010, va passar desapercebut per tots. ■

Agraïments: A la col·laboració del senyor Alcalde i del personal de l'Ajuntament de Copons per deixar-nos consultar els Arxius Municipals i donar-nos tota mena de facilitats. A la senyora Magdalena Parés Vidal i al senyor Pere Tomàs Basora per aclarir-nos la nomenclatura antiga d'alguns indrets del poble i donar-nos informacions concretes per poder fer l'escrit.

Aclariments: Tots els noms, cognoms i tractament de les persones que apareixen en aquest article han estat transcrits literalment dels Arxius Municipals, així com el nom d'algun indret o font.

Sant Roc

Carles Muñoz Pallarès

“Vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me” (Mateu 19, 21).

La festa major d'estiu de Copons es celebra en honor de la Mare de Déu d'Agost i de Sant Roc, els dies 15 i 16 d'agost respectivament. Sant Roc ha estat i és un dels sants més populars d'Occident, especialment del segle XIV al XVIII. Es diu que, avui, és el sant amb més capelles i esglésies dedicades arreu del món. Quan diem “popular” hem de prendre el sentit literal d'aquesta paraula, ja que el seu culte es difongué sense l'aval de les jerarquies oficials. Fou un sant creat pel poble, a la baixa edat mitjana, una època on era habitual que la canonització dels sants arribés després d'anys (o segles) de veneració cap a un personatge com a sagrat per part del comú de la població. Sant Roc es té com a un dels principals sants auxiliadors ja a partir de la segona meitat del segle XIV, però no és fins 200 anys més tard que el papa Gregori XIII (1572-1585) el reconeix oficialment introduint-lo al martirologi romà, i encara s'haurà d'esperar el 1629 perquè el papa Urbà VIII n'aprovi solemnement el culte.

Vida de Sant Roc

Tot i que hi ha algun estudiós que en nega la seva historicitat, i que realment no hi ha una documentació clara del personatge, amb un reguitzell de dades poc precises, fins i tot llegendàries, i amb contradiccions cronològiques, la seva existència es considera real. El text biogràfic de Sant Roc més antic i contemporat com a més fidedigne és l'Acta Breviora. És un text anònim escrit el 1483. Prenent com a base aquesta biografia, però també aplegant altres fonts, impregnades moltes vegades de més fascinació que de rigor, coneguem ara la vida i llegenda de Sant Roc.

Sant Roc nasqué a Montpeller (Llenguadoc) entre 1346 i 1350, essent fill únic d'un matrimoni benestant (el seu pare era governador de la ciutat) que havia fet un vot perquè no tenien descendència. Sembla que nasqué amb una creu roja al pit, com si aquest fet indicqués ja la seva sort. Quedà orfe molt jove i desitjós de seguir a Jesús en la pobresa i al servei de la fe cristiana: “*Vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me*” (Mateu 19, 21). Amb aquest íntim compromís vengué tota la seva herència familiar per a repartir-ne els beneficis als pobres, es féu de l'Ordre dels Terciaris Franciscans (branca seglar de l'Orde de Sant Francesc d'Assís) i començà un pelegrinatge a Roma, on en aquell temps es convocaren els primers jubileus (1300, 1350, 1390, ...). S'ha de contextualitzar que durant tot el segle

XIV i fins ben entrat el XV, Europa occidental vivia una crisi generalitzada marcada per fams, guerres (destacant la Guerra dels Cent Anys), sequeres i sobretot per les epidèmies cícliques de pesta negra (1347, 1362, 1371, 1381, 1396, ...) que fulminaren un terç de la població. Sant Roc sempre havia manifestat gran devoció per als pobres i malalts, i molt probablement tenia coneixements de medicina, que hauria adquirit a la reputada universitat de Montpeller. Camí de Roma, parà a Acquapendente (Laci), servint i guarint admirablement els empestats de l'hospital (a molts d'ells fent-los simplement el senyal de la creu al front), o ajudant-los a morir o donant-los ell mateix sepultura, ja que ningú es volia acostar als morts per por al contagi. Continuant cap a Roma, a Cesena (Emília-Romanya), curà el cardenal Anglico Griomard, que més tard el presentà al seu germà, el papa Urbà V (1362-1370). Arribat a Roma s'hi està tres anys. Tot i que ens trobem en ple Papat d'Avinyó (1309-1377), Urbà V, penúltim papa d'aquest període, fixà la seu pontifícia a Roma de 1367 a 1370. És aquí on Sant Roc s'hauria trobat amb el Papa, rebent-ne la indulgència plenària.

De tornada cap a Montpeller passà per Rímini i Piacenza (Emília-Romanya), predicant l'evangelí i sanant gent. En aquesta última ciutat quedà ell mateix infectat per la pesta. Es retirà en un bosc per no ser perill de contagi per a ningú. Un gos aparegué portant-li cada dia un panet, que agafava de la taula del seu amo, el noble Gottardo Pallastrelli. Sorprès pel comportament de l'animal, Pallastrelli el seguí descobrint així Roc moribund. El recollí, el curà i corprès pel procedir de Roc, es posà a menicar per ell fent-se'n deixeble: “*Vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me*” (Mateu 19, 21). Pallastrelli fou qui versemblantment escrigué l'Acta Breviora. Algunes versions de la tradició popular atribueixen el guariment del sant o bé al gos, que li llepava diàriament les úlceres, o bé a un àngel enviat de Déu, que hauria fet brollar, a més a més, una font en el lloc on es refugià.

Refet de tot mal, continuà el seu retorn cap a Montpeller, però a Angera (Llombardia) fou arrestat sospitós d'espionatge. Després d'uns cinc anys tancat a la presó, hi morí envoltat d'una resplendor sobrenatural. Aquest fet, així com la creu que portava marcada al pit, en descobrí la seva identitat. Podem situar la seva mort un 16 d'agost, entorn el 1378, entre els 30 i 40 anys d'edat.

La figura de Sant Roc condensa una singularadura de renúncia, de pobresa i de servei,

Imatge de Sant Roc de Santa Maria de Copons

que visqué amb fascinació per l'estil de vida evangèlic de Sant Francesc d'Assís (1182-1226). Aquest és el missatge que avui el papa Francesc està proclamant, donant una nova embranzida de retop al llegat de Roc de Montpeller.

Devoció a Sant Roc, abans i ara

El culte a Sant Roc creixé exponencialment a partir del seu traspàs. Com en el cas de molts altres sants “populars”, trobem un bon nombre d'indrets que s'atribueixen la tinença de relíquies. Hauria estat enterrat a Voghera (Llombardia) i un segle més tard, el 1485, el traslladaren a Venècia (Vèneto). Hi ha fonts menys creïbles que mantenen que pogué arribar a morir a Montpeller on hi fou sepultat i anys més tard, el 1399, traslladat a Arles (Provença). En qualsevol cas, els dos principals centres de veneració foren Arles i Venècia.

La fama de sanador es propagà pel sud de França i el nord d'Itàlia, en una època on la pesta castigava ara sí, ara també. El culte s'escampà cap al nord d'Europa i cap a la península Ibèrica, quedant el continent sencer sembrat d'ermites, capelles, esglésies, confraries i hospitals en honor seu. En la majoria de casos es fundaven hospitals, es construïen esglésies o es feien vots coincidint amb les ràtzies de pesta. A Mallorca el consideren fill del governador del Regne de Mallorca, ja que de 1213 a 1349 Montpeller en formava part i son pare n'era, com hem dit anteriorment, el governador.

En ple segle XXI trobem associacions molt dinàmiques, totes elles formades tant per persones laiques com religioses (algunes d'elles altament erudites), que organitzen activitats entorn la figura de Sant Roc a nivell social, solidari, cultural i artístic, de publicacions, de devoció, de festes i tradicions, etcètera. Destaquen: l'Associació Internacional de Sant Roc de Montpeller (fundada a Montpeller el 1995), l'Associació Italiana Sant Roc de Montpeller (fundada el 2010 a Sarmato, Emília-Romanya – lloc

Taula del Retaule de Sant Roc del Museu d'Història de l'Hospitalet de Llobregat

on es refugià Roc mentre estava empestat-) amb el seu Centre d'Estudis sobre Sant Roc, i l'Scuola Grande di San Rocco (confraternitat fundada a Venècia el 1478). A Venècia, avui mereixen una visita l'Església de Sant Roc (del segle XV, on s'hi guarden les relíquies) i la seu de l'Scuola Grande di San Rocco. Són dos edificis de gran bellesa on es poden admirar espectaculars pintures de Tintoretto i Ticià sobre la vida del sant. A Montpeller, on hi ha festa grossa el 16 d'agost, val la pena acostar-se a l'Església de Sant Roc (del segle XIX). Hi trobem també relíquies obtingudes de Venècia (una tibia, un fragment de mandíbula i un tros del seu bastó). Aquest temple és una parada dels pelegrins que per allí passen fent el camí de Sant Jaume.

I a París no podem evitar de meravellar-nos amb la grandiosa Església de Sant Roc, construïda a cavall dels segles XVII i XVIII pel rei Lluís XIV, molt a prop del Louvre, que té el sobrenom de “parròquia dels artistes” pel nombre de funerals d'artistes que s'hi han celebrat o que hi han estat enterrats, i perquè s'hi conserva una rica col·lecció d'obres d'art.

A Catalunya és obligat visitar el Retaule de Sant Roc que s'exposa al Museu d'Història de l'Hospitalet de Llobregat, construït entre 1591 i 1595, després de la sonada epidèmia de pesta de 1589. S'atribueix a Jaume Huguet I i fou restaurat entre 1998 i 2000. Tot i que només queden sis taules de l'original, és considerat el conjunt conegut arreu amb el cicle iconogràfic més complet de la vida del sant.

Moltes poblacions catalanes celebren el seu vot encara avui amb festes ben vives. A Barcelona les Festes de Sant Roc són les més antigues de les encara vigents i de caràcter veinal. Es fan ininterrompudament des de 1589 a la Plaça Nova, al Barri Gòtic, tenint com a centre la capelleta dedicada a Sant Roc ubicada en una de les torres romanes. Arenys de Mar (Maresme) mereix una menció especial, on des del vot de 1607, els “macips” i les “captadores” van entrant per totes les cases del poble amb almorratxes revestides d'alfàbrega aspergint aigua de colònia en senyal de purificació.

Iconografia

La imatge de Sant Roc sol representar un jove valent, amb barba de rodamón i amb un rostre que vol evocar la cara de Jesús. Vesteix amb els atributs del pelegrí: túnica curta, capeta, barret on hi ha en ocasions brodades les claus de Sant Pere (simbolitzant el romiatge cap a Roma), bordó amb carbasseta i sarró. Mostra una pústula a la cuixa o a la cama, i va sempre acompanyat d'un gos (en “Roquet”) que li porta un panet o li llepa la nafra, i sovint també apareix un àngel que el cura o que li porta una medicina.

Patronatges

Sant Roc és invocat contra les infeccions, epidèmies, plagues i mals de genoll i de la pell. És implorat contra la pesta, juntament amb la Mare de Déu i altres sants com Sebastià, Cristòfol o els bessons Cosme i Damià. És habitual trobar-nos en un mateix altar amb el trio Mare de Déu / Roc / Sebastià (com a Copons), o Cristòfol / Roc / Sebastià, o Cosme / Damià / Roc. És fàcil veure imatges de Sant Roc en edificis que en segles anteriors havien estat hospitals, asils o cases de caritat, que el tenien com a protector preferit. Un bonic exemple és l'escultura en pedra que ence-ta una escalinata monumental del segle XVI de l'Antic Hospital de la Santa Creu de Barcelona (avui seu de la Biblioteca de Catalunya i de l'Institut d'Estudis Catalans, entre d'altres entitats). A part de ser patró de moltes poblacions, especialment a Europa i a Amèrica Llatina, també ho és de col·lectivitats vàries com: els picapedrers, els empedradors, marbristes, cirurgians, hospitalitzats, enterramorts, pagesos, els animals domèstics, ... Avui podem cercar en Sant Roc l'ajuda per a superar les epidèmies que encara no estan revocades com la violència, la urgència, l'egoisme, ...

En “Roquet”

Joan Amades, l'any 1950, en el seu Costumari Català ens parla del gos de Sant Roc: “... *És creença popular que cada dia, de bon matí, el gos de Sant Roc volta per tota la ciutat* (Barcelona), *sense deixar ni un sol carrer ni una sola plaça, i fa fugir els gossos folls. Per això cal recollir el pa que hom vegi llançat pel carrer i posar-lo a un raconet, perquè quan passi el gos de Sant Roc se'l pugui menjar ...*”. “... *Els qui recullen el pa que troben llançat i l'endrecen perquè aquell se'l pugui menjar, poden tenir per cert que mai no els mossegarà cap ca foll ni patiran de ràbia, puix el gos de Sant Roc els en guardarà ...*”.

“... *Portada per aquesta creença, la gent invocava el gos i deia que l'endemà de Sant Roc era sant gos, i seguia fent llum a la imatge, cantant els goigs i fent oració, dedicats, però, no al sant, sinó al ca. Al gos de la imatge de sant Roc que es venera en la capelleta de la Plaça Nova* (ara el gos no hi és, però sí el sant) *se li havien fet ofrenes i àdhuc presentalles ...*”. “... *Avui* (16 d'agost) *és l'únic dia que era permesa l'entrada dels gossos a les esglésies, interdicta durant la resta de l'any en virtut de la creença que una de les maneres preferides pel dimoni per a dissimular la seva presència era la de prendre la figura de gos ...*”.

Sant Roc a Copons

Sant Roc a Copons

Com en tants altres indrets, Sant Roc degué ser invocat a Copons com a intercessor contra la pesta o algun altre tipus d'epidèmia (com també passà amb Sant Antoni Abat, Sant Sebastià o la Mare de Déu) que plausiblement assotà la nostra zona. El vot de poble el situariem a partir de la segona meitat del segle XVI o de la primera del XVII, i no abans, si considerem les dates en què s'exaltà la devoció al sant en terres catalanes. Avui, continuem recordant-ho cada 16 d'agost. Hem d'emmarcar-nos en un temps en què davant les atrocitats de tota mena, l'única esperança per a la població més humil era el recolliment en la fe, preguntant a Déu, la Verge i els sants.

A l'església parroquial de Santa Maria, i en una perspectiva temporal ja difuminada, s'hi havien venerat relíquies de Sant Roc i de Sant Sebastià. Aquestes relíquies es perderen durant la guerra civil 1936-39, juntament amb totes les imatges del temple. Passada la guerra, s'anaren recuperant noves imatges (entre elles la de Sant Roc) i altres objectes litúrgics, gràcies principalment als donatius de particulars o a col·lectes populars. Hi tornaren a haver relíquies dels nostres patrons, graciosament custodiades en un únic reliquiari, el qual malauradament fou part del botí d'un robatori perpetuat en els anys 1980. Des de llavors ja no es guarden relíquies del sant pelegrí a Copons.

En el Camí Ral nº 35 (Sant Sebastià, pàgina 7) exposava erròniament que des de la guerra civil i fins que Mossèn Aribau (rector de la parròquia en els anys 1990 i fins l'any 2000) aconseguí portar una nova relíquia de Sant Sebastià, Copons no tingué cap relíquia dels nostres patrons. Corregeixo aquí doncs aquest punt, ja que com veiem, passada la guerra es pogueren tornar a venerar les relíquies dels sants protectors del poble fins al robatori dels anys 1980.

I com a punt final, referim-nos als Bastoners de Copons, que buscant un mot sec i contundent, i alhora propi, per a indicar a tota la colla que un ball ha acabat, resolgueren cridar ROC ! ■

Treballs al camp a la primeria del s. XX

Collir olives

Montserrat Galí Segués

Cove amb olives

La feina de collir olives avui us l'explicarà en Miquel, el germà del Roc, que ja una mica més crescut li va tocar d'anar a ajudar.

El novembre arribava a la seva fi. La nit ja era molt llarga i feia dies que el fred es feia sentir de valent. Ja havíem sopat. La mare i l'àvia trafiquejaven a l'aigüera. El padrí, amb les seves mans envellides i cargolades, i el pare esquitllaven l'últim sac d'ametlles sobre la taula. Jo i el meu germà estàvem asseguts a la vora del foc i ens entreteníem jugant amb branquillons: els enceníem d'una punta i feíem dibuixos a l'aire per veure a qui li durava més temps encès. El pare ens va dir: — *Xicots, demà és dissabte i amb la vostra mare haurem de baixar al poble per arranjar uns papers. Tu Miquel, no aniràs a escola, hauràs de matinar per acompanyar al teu germà a collir olives.*

— *D'acord pare* – respongué en Roc, el meu germà — *i on em d'anar a collir-les demà?* — *Fóra bo que anéssiu a la boïga petita.* En Roc en sentir això es va alegrar, va obrir uns ulls com unes taronges i em va picar l'ullet. Com que no sabia el perquè de la seva alegria vaig callar i vaig pensar que l'endemà ja ho descobriria.

L'endemà, com sempre quan el temps és fred, vàrem esmorzar a casa abans de sortir. Mentre la mare escalfava la sopa que havia sobrat del sopar, amb en Roc vàrem anar a donar ordi a les mules i després d'esmorzar i de beure un bon got de llet calentona acabada de munyir i bullir, vàrem vestir les mules, carregàrem el carro amb les escales i el pitxot (o banc de collir olives), els sacs, les borrasses, els coves i les raspes (serpetes) i vàrem marxar cap a la boïga petita. Quin fred més viu! Sort que el pare ja havia posat l'empostissat a les estabeneres del carro i això ens protegia una mica de l'airet fi que bufava.

La boïga petita queda arrecerada a la part nord-oest del pujol i no hi toca ni una mica de sol fins que arriba el migdia. Ens tocava passar un matí ben fred. Deslligarem les mules i mentre jo treia els guarniments i les tancava a la barraca, en Roc va encendre una mica de foc i començàrem a posar les borrasses i a collir les

olives amb les raspes. Jo amb la raspa feia caure les olives de les branques més baixes pentinant les branques i en Roc, enfilat a l'escala, ho feia a les branques altes. Acabada una olivera feiem apilonar, aixecant la borrassa per un costat, totes les olives en un munt i amb els coves les ensacàvem i les posàvem a l'ombra. Més tard, amb l'ajuda del pare ja les carregariem al carro. Les oliveres estaven cobertes per una fina gebrada i les mans ens quedaven ben balbes amb aquell fred. Sort que en algun moment ens escapàvem a escalfar-nos en el foc. Però el meu germà no parava, anava per feina com si cobrés a preu fet.

— *Apa Miquel, no badis que hi ha feina per estona!* – em deia quan jo no anava al seu ritme.

Quan ja havíem collit les primeres oliveres en Roc em va dir: — *Miquel t'has guanyat una mica de beguda i un descans.*

L cap a la vora del foc falta gent a menjar unes quantes ametlles torrades i fer un trago d'aigua.

Aleshores en Roc em va fer senyal que el seguis i es va enfilat cap el pujol. Anàvem d'ací a allà, jo ja pensava que buscàvem bolets, però no, ell mirava tots els plançons d'alzina que havien nascut a les soques dels vells arbres.

Tot d'una va dir:

— *Ja en tenim un !!*

Amb la dextra va tallar un plançó que era dret com el canó d'una escopeta. Però no va parar de buscar i buscar fins que va trobar un nou plançó que era a la mida desitjada. Amb aquestes que sentim la veu del pare cridant: — *Cony de xicots ja torneu a caçar moixons! Quants cops se us ha de dir que el treball és el treball. De temps per als moixons ja en tindreu en un altre moment.*

Corrent, amb quatre gambades, vàrem arribar a la boïga. En Roc portava els plançons tallats a la mà i els va anar a deixar al carro. El pare ho va veure i li va dir:

— *Es veu que t'agrada fer llenya!! Per aquests dos pals heu deixat la feina ?*

La veu del pare era seca. Potser al poble les coses havien sortit malament. En Roc no va contestar i ens vàrem posar tots tres a collir olives.

Al cap d'una estona va arribar la mare amb el dinar. Jo vaig ser el primer d'anar a rebre-la, per ajudar a portar el cistell i per escapar de l'ambient enrarit. Vàrem dinar talls de carn de tupí i verdura passada per la paella amb alls. De postres unes figues de les que l'àvia

posa en els canyissos a assecar i vàrem donar aigua i pinso a les mules. La mare va fer notar que ja havíem fet un bon grapat de sacs, però el pare va contestar-li amb un:

— *Pots comptar!*

A l'hora de berenar la tensió seguia i de tornada cap a casa, quan el sol ja agafava el camí de la posta, jo em vaig afanyar a anar al davant per arribar aviat a casa.

El padrí em va rebre amb un somriure i em va preguntar:

— *Com ha anat la collita d'olives?*

— *La collita prou bé, però de mal humor n'hi ha hagut un munt.*

Després de descarregar els sacs d'olives i de desenganxar les mules i donar-los aigua i la trepadella seca a la menjadora de l'estable, vàrem preparar el passador per després de sopar. La feina de cada nit, abans d'anar a dormir, en el temps de les olives, era passar pel passador (porgador o garbell) totes les olives collides per tal de treure les fulles, pedretes i branquillons que cauen a la borrassa quan pentinem l'olivera amb les raspes, ja que al molí cal portar les olives ben netes.

Va arribar l'hora de sopar i el padrí va encentar la conversa:

— *Com ha anat la collita avui? Ho han fet bé aquests dos xicots?*

— *Mentre no han anat a caçar moixons o a fer llenya, sí.* – contestà el pare.

— *Pare* – va dir en Roc — *no hem caçat moixons, sinó que he aprofitat que érem prop del pujol per arribar-nos-hi, i en un moment, tallar un parell de plançons per fer-me uns bastons per poder ballar amb la colla.*

— *Ja veieu, deixar la feina per preparar un ball. Ni que fossis un ballarí. Això de ballar deixeu-ho per als artistes. Tu ets pagès i els de pagès sols ballen per la Festa Major i ho fan amb bones mosses.*

— *Però pare, quin mal hi ha en ballar bastons? Ho fem tota la colla i ens ho passem molt bé* – respongué en Roc amb el cap mig cot sobre el plat de sopes.

— *El mal és que tot això són collonades. Deixa't d'orgues i de bastons* – va sentenciar el pare.

Continuarà.■

El meu agraïment a en Paco Rodellar pels seus consells.

Què s'està fent ...

En el número anterior defensava que malgrat els deutes contrets al llarg de l'última dècada no ens havíem d'arronsar i procurar no deixar el poble enrere per tal de millorar-lo. I ho segueixo mantenint, encara que no ho podrem complir amb la realitat econòmica de 2013 i de futur immediat.

L'any passat s'havien de publicar els ajuts de la Diputació de Barcelona i de la Generalitat de Catalunya que ens havien de permetre fer les inversions de millora per al poble: carretera, rectoria, pilotatge de la piscina, col·lectors i depuradora, servei de recollida d'escombraries porta a porta i millores de consum energètic. No esperàvem poder fer-les totes però si almenys les més importants. Tal com estan les coses veiem difícil fer-ne tan sols una d'elles.

El pla quadriennal de la Diputació (2012-2015) orientat a les inversions en infraestructures s'ha acabat resolent al 2013 amb ajuts per tal de recuperar liquidat i solvència municipal i amb imports especialment petits si tenim en compte el nivell de deute i la durada que han de tenir aquests ajuts. Aquest canvi d'orientació ens ha permès amortitzar una part del crèdit que ens vam veure obligats a contractar per pagar els proveïdors que tenien factures pendants. Això té dues parts positives, una que estalviem quasi 5.000€ anuals en interessos i l'altra que ja hem exhaurit un any (el 2012) sense consumir els ajuts i en ens queden més per any.

El pla quinquennal de la Generalitat destinat a obres i serveis s'ha publicat amb unes bases molt restrictives i amb un pressupost molt limitat. D'una banda, part d'aquest pressupost es destina a finançar serveis deficitaris i de l'altra, essent tan limitada la partida, obliga als ajuntaments a competir entre ells per tal d'aconseguir l'ajut total o parcialment. Aquests ajuts encara no s'han resolt, principalment perquè la Generalitat encara no ha publicat els pressupostos de 2013 i també perquè molts ajuntaments encara no han cobrat els ajuts dels anys 2011 i 2012 malgrat les inversions ja estan fetes, algunes fa molt temps. Les previsions per aquest pla quinquennal són encara pitjors a l'hora de cobrar. És a dir, si ens embranquéssim en obra nova ens veuríem abocats a finançar aquestes obres amb recursos propis durant molt de temps. Per tant, a contraure més deutes.

Amb aquest escenari actual i vist que el futur no està gens clar, hem considerat més oportú congelar els projectes i dedicar-nos a desenvolupar altres àrees menys vistoses i menys costoses però no per això menys importants.

Hi ha dos projectes en marxa que esperem donin els seu fruits en el futur

Un és Intercopons, que va néixer el 2011 com a projecte intergeneracional que ha donat ja els seus fruits i que actualment ja està enfocat també als joves de Copons. Aquest és un projecte que disposa de finançament per part de la Diputació de Barcelona i que es desenvolupa amb conveni amb el Consell Comarcal de l'Anoia.

L'altre és l'Ajuntament 2.0. El govern anterior ja va posar en marxa les xarxes socials per tal de facilitar nous canals per a la participació ciutadana. El projecte Ajuntament 2.0 persegueix la modernització dels processos interns aprofitant la tecnologia de la informació per assolir més eficiència i reduir els costos de l'activitat administrativa. En aquest sentit s'estan fent programes de formació del personal, s'actualitzen les eines de treball i el suport tecnològic i es revisen els procediments per tal de simplificar-los tant com la legalitat administrativa ens permeti. Aquest és un projecte que s'aprofita de l'assessorament especialitzat de la Diputació de Barcelona. En aquests moments estem a l'espera de la resolució dels ajuts econòmics i tècnics que hem sol·licitat per al 2013 per tal de completar el projecte.

Com veieu no hi ha grans projectes en curs ni a la vista. Així les coses, el nostre objectiu és sanejar l'ajuntament tant com sigui possible i abaratir els manteniments i serveis públics perquè la propera legislatura, sigui qui sigui que estigui al davant pugui fer una bona planificació de futur si les condicions econòmiques de la societat milloren.

Fins la propera i bona festa major!

Cesc Salamé, Alcalde

Activitats d'estiu 2012

Cesc Salamé Sabater

Les activitats d'estiu 2012 a Copons

Fa temps que l'Ajuntament no publica aspectes econòmics al Camí Ral i aquesta vegada ho fem perquè el tema de les activitats d'estiu sempre ha generat polèmica. En l'última assemblea se'ns va demanar que féssim públics aquests resultats. Com podeu veure, les activitats d'estiu de l'any 2012 van costar al poble 10.345,15 €.

PISCINA	-5.875,21 €
Ingressos	12.698,75 €
Abonament familiar	4.262,50 €
Abonament adult	3.375,00 €
Entrades	3.221,25 €
Carnet menor	540,00 €
Carnet pensionista	930,00 €
Carnet 10 dies	80,00 €
Cursets de natació (no empadronats)	290,00 €
Despeses	18.573,96 €
Socorristes	7.751,95 €
Manteniments	2.717,22 €
Reparacions	4.908,75 €
Neteja	2381,59 €
Aigua	109,99 €
Promoció	704,46 €

CURSETS DE NATACIÓ	0,00 €
Activitat subvencionada per la Diputació de Barcelona	

CASAL D'ESTIU	312,64 €
Ingressos	1.915,00 €
Matrícules	1915,00 €
Despeses	1.602,36 €
Nòmines	1.160,19 €
Material i assegurança	442,17 €

FESTA MAJOR	-4.782,58 €
Despeses	-17.261,58 €
Bar	-1.238,70 €
Càtering	-3.394,13 €
Comunicació	-224,20 €
Espectacle	-6.635,19 €
Premis	-2.620,13 €
Serveis	-1.910,23 €
So i llum	-1.239,00 €
Ingressos	12.479,00 €
Aportacions empreses	1.446,00 €
Bar festa major	4.280,00 €
Càtering	2.705,00 €
Espectacles	1.807,00 €
Sortejos	1.114,00 €
Subvenció esports	1.127,00 €

Camí Ral

10

Tallers Viu Copons

Sardanes

M. Gràcia Carreras Verdaguer

El Jaume Closa i el Ramon Serra van portar la iniciativa del taller de sardanes, dintre del projecte Viu Copons per ensenyar a ballar sardanes. Els agrada ballar sardanes des de joves quan no hi havia altra distracció per passar les hores d'abans i després de missa. El taller va començar el 5 d'abril i es va allargar fins al 21 de juny.

Unes quinze persones, 4 nens i la resta grans hem passat d'aprendre de zero a saber els passos base, amb molta paciència per part del Jaume i el Ramon que ens han anat alligant pacientment la nostra poca destresa. El Ramon ens va contar la primera trobada de sardanistes que va tenir lloc a Copons l'11 de juny de 1962 dintre de la Jornada Comarcal de Joventut, on ara hi ha la sala polivalent. Va ser un concurs on els nois i les noies de Copons competien amb la colla d'Igualada. Malauradament el Ramon va tenir l'entrebanc que es va lesionar i no va poder continuar amb la seva tasca, però que va ser seguida pel Jaume i el Jordi Tardà. Ha estat una experiència molt agradable. Hi hem posat molt bona predisposició per aprendre. No sé si estem ben preparats per sortir a ballar a la plaça però si més no ho intentarem.! ■

CARLES MUÑOZ PALLARÉS

MONTSE SOTERAS CORBELLA

L'Alba imparteix un curs de mones

Montse Soterias Corbella

Tal i com mana la tradició, per Pasqua els padrins són els encarregats de regalar la mona als fillols. Ienguany vaig provar de fer-la jo mateixa, tot sigui dit, després d'assistir al taller de fer mones que va impartir l'Alba Franquet. Per tots és conegut que té una gran fama de bona cuinera, un fet que vaig poder corroborar durant el curs.

Més de 20 alumnes vam assistir en aquest taller de mones que es va fer durant dos dissabtes a la tarda. La nostra "professora" ens va ensenyar a fer les mones seguint la seva recepta personal "La recepta de l'Alba", des de l'elaboració del pa de pessic fins a la decoració amb la mantega o la fruita, a més de donar-nos a conèixer alguns secrets que ens han estat molt útils per a preparar aquests postres tan tradicionals. El resultat va ser excepcional: unes mones boníssimes que totes vam poder tastar el darrer dia del curs.

Tot i que fins ara no m'atrevia a fer aquest pastís vaig decidir enfrontar-me al repte i vaig superar la prova. A la fotografia en teniu el resultat. Moltes felicitats per la iniciativa, esperem que es repeteixi ben aviat amb noves receptes! ■

Espai Jove

Cantada de nades als pessebres de les cases

Teresa Múnera Pascual

Un any més i per no perdre una llarga tradició al poble, alguns nens i nenes de l'escola de Copons han anat a cantar als pessebres de les cases de Copons.

Aprofitant que aquests dies pròxims a les festes de Nadal a l'escola els ensenyen nades, els nens han obert les portes de les seves cases perquè tots junts puguin cantar als pessebres que prèviament han muntat. El repertori de nades és força ampli. L'amfitrió de cada casa escull la nadala que vol que es canti en el seu pessebre. D'aquesta manera tothom se sent protagonista a casa seva. Cal dir que els gustos dels cantaires són diferents perquè tot i que es repeteixen algunes nades s'acaben cantant totes. En acabar l'actuació els nens i nenes són obsequiats amb xocolatins i dolços i també amb alguns diners que serveixen per pagar el berenar al final de l'actuació.

Ja fa un parell d'anys que fem l'última cantada al pla de missa sota l'arbre guarnit i il·luminat per a l'ocasió. Després tots anem al bar del poble on la Sandra ens ha preparat una boníssima xocolata desfeta. ■

CARLES MUÑOZ PALLARÉS

TERESA MÚNERA PASCUAL

El Punt Jove: l'espai pel jovent de Copons

Laura Segura

Des de fa uns mesos s'ha obert a Copons el Punt Jove; un espai d'informació i serveis juvenils dedicat a la dinamització i participació del jovent.

Aquest nou projecte ha estat una aposta per part de l'Ajuntament amb el suport del Consell Comarcal de l'Anoia, amb l'objectiu de donar serveis a la joventut així com per potenciar la seva participació municipal.

Al Punt Jove, amb la tècnica —dinamitzadora de joventut— al seu capdavant, el jovent trobarà el Punt d'Informació Juvenil on s'informa i s'assessora sobre temes d'interès i actualitat (acadèmic, laboral, oci i lleure, mobilitat internacional, associacionisme, etc.) s'atén i es dona resposta a les consultes. També és un espai de lleure i formació: el jovent pot proposar les activitats, tallers, xerrades, etc; per dur a terme al Punt Jove. A més, es tramiten carnets juvenils i internacionals com el d'alberguista o estudiant, entre d'altres.

En aquests moments els joves estan treballant en l'organització de dos actes per la Festa Major de Copons: la Gimcana i el Torneig d'Esports. Paral·lelament, i arran de les seves peticions, s'iniciarà un projecte d'arranjament del camp de futbol gràcies al compromís del jovent.

Des del Punt Jove volem agrair la implicació que hi ha hagut fins ara per part del jovent i aprofitar per animar a la resta de joves a què s'apropin, ens facin les seves propostes, facin ús del Punt d'Informació Juvenil i participin de les activitats proposades.

Ens trobareu tots els divendres a partir de les 16:30h a l'ambulatori. Per més informació, podeu contactar amb la tècnica de joventut a través de correu electrònic: lsegura@anoiajove.cat o bé a través del grup de Facebook: COPONS JOVE. Us hi esperem a tots i totes! ■

LAURA SEGURA

Camí Ral

11

L'entrevista de l'escola

Alumnes CEIP Copons

CARLES MÓDOZ MORA

	Abril	Emma	Nil	Pol
Quin és el curs i l'assignatura que has trobat més difícil?	El curs 5è i l'assignatura medi en general, sobretot els mapes.	El curs 5è. I l'assignatura matemàtiques, perquè hi ha coses que em costen d'entendre i ho haig de treballar.	5è, Medi, perquè els temes són molt llargs i difícils.	5è, Medi natural perquè no m'agrada molt.
Explica un moment que sempre recordaràs de l'escola.	Quan el Fernando, un professor de castellà, es va grapar el dit.	Quan era l'últim dia de l'escola i quan fèiem activitats tots junts.	Les activitats que fèiem de petits amb el fang.	Les exposicions que fèiem a la sala de dalt de l'Ajuntament.
Quina és l'excursió que més t'ha agradat? Per què?	Les colònies de 4rt perquè vam anar a la platja i va ser molt divertit, també em va agradar el Cim de les àligues.	Em va agradar molt anar a veure el museu del Barça, perquè sempre m'havia fet il·lusió anar-lo a veure.	Les colònies de 4rt, perquè vam anar a la platja, teníem bastant temps lliure i les activitats eren divertides.	Les Colònies de 4rt perquè les activitats em van agradar molt.
De totes les activitats que has fet, quines repetiries?	Les construccions, fer guerra d'aigua i anar a dibuixar al carrer.	Quan fèiem les exposicions a la sala de l'Ajuntament i ho explicàvem.	Les construccions, les obres de teatre i construir coses amb fang.	Les construccions gegants, "la bicicletada", la gimcana d'educació física, les activitats amb els pares i anar a Igualada per Sant Jordi.

CEIP COPONS

Bicicletada

Emma Vilà Serra

El 23 de maig els nens i nenes de Cicle mitjà i Cicle superior vam fer una excursió amb bicicleta. Vam anar per la carretera de Veciana fins que vàrem arribar a l'encreuament d'un camí de terra. Quan estàvem al camí vam gaudir del paisatge que ens envoltava fins arribar al Molí de la Roda. Vam descansar una mica i vam assaborir un bon esmorzar. Vam donar un tomb pels voltants de la casa, ens vam fer unes fotos i ens vam ficar en marxa de nou. Vam fer un tros del camí que ja havíem fet però després ens vam desviar per una pujada fins arribar a l'Església de Miralles. Només ens quedava un tros de camí ben pla i la baixada del ciment va ser la recompensa! Ens ho vam passar molt bé!!! Al final 17 km i 352m de desnivell acumulat. ■

Taller de construccions

Elvira Talló Morera

Els nens i nenes de l'escola de Copons van fer unes construccions sensacionals amb un material ben senzill i que alhora ofereix moltíssimes possibilitats. Es tracta de les fustes Kapla. Kapla és un joc tradicional de construcció però és ben diferent i innovador, ja que té com a base per al joc peces rectangulars de fusta de pi, totes elles de la mateixa mida. A través de la combinació, sense encaixos, d'aquestes peces, els alumnes poden arribar a construir figures com les que es poden veure a les imatges, sempre comptant amb l'ajuda de l'animador-pedagog. Kapla és un joc que crea curiositat, desenvolupa la imaginació, l'esperit d'equilibri i la concentració. Els nens comencen un procés de creació original i exigent. És un treball molt cooperatiu que requereix molta atenció i treball en grup. Triant i adaptant les formes, adopten tècniques i processos específics que demanen al mateix temps rigor i imaginació. Va agradar tant i va ser tan positiu que l'activitat es repetirà el proper curs. Cal dir que l'activitat es va pagar entre l'escola i els diners recaptats per Nadal amb la para-deta de manualitats. ■

Festa final de curs 2012-13

Teresa Múnera Pascual

El passat 15 de juny es va celebrar la festa de final de curs de l'escola de Copons. Alumnes, mestres, familiars, amics i veïns vàrem fer cap a la Sala Polivalent on ens esperava una repleta agenda d'actes per passar una bona tarda-vespre plegats.

Els primers en pujar a l'escenari van ser els alumnes de cicle inicial que ens havien preparat una petita representació teatral titulada "El petit drac" i també una treballada coreografia on mostraven les seves habilitats físiques. A continuació, els més petits de l'escola, els alumnes d'educació infantil ens varen interpretar un fragment de la "Simfonia dels rellotges de Haydn". En acabat ens van cantar la cançó de "L'astronauta" que estava relacionada amb un projecte que havien treballat a classe. Els alumnes de cicle mitjà i superior ens van oferir un parell de peces amb la flauta dolça. També una breu representació del conte de "La Blancaneus" en anglès on van demostrar el bon nivell que tenen en aquesta llengua i per acabar una coreografia molt ben treballada a l'assignatura d'educació física. Tot plegat un programa ben variat que va ser molt aplaudit pel públic assistent. Després els alumnes de l'extraescolar d'expressió corporal ens van interpretar l'obra "Mans enlaire" on es demostrava el bon treball fet al llarg del curs. S'anava fent tard i la gana anava venint... En un costat de la sala hi havia muntades unes taules plenes de coques, pastissos fets per les famílies i begudes fresquetes aportades per l'AMPA.

Amb la panxa plena, calia seguir amb les activitats preparades. Vàrem canviar d'espai, la resta d'activitats les vam fer a l'exterior. Els alumnes d'educació primària, de primer curs fins a sisè, ens van ballar el Ball de les Cintes. Tots estaven molt concentrats i cal puntualitzar que els va sortir molt bé, no hi va haver cap embolic. I l'última activitat: la "Coponsquest": un joc de pistes amb imatges de diferents racons del poble que els alumnes en petits grups de quatre havien de trobar. Mentre els nens i nenes corrien pels carrers del poble en busca de pistes, vàrem anar muntant les taules pel sopar. En total 80 comensals que després de sopar van poder mostrar les seves qualitats artístiques cantant amb el karaoke que es va muntar a l'escenari. Tot plegat una agradable tarda de dissabte amb molt bona companyia! ■

ELISENDA MERCADAL SEGURA

CARLES MÓDOZ MORA

ELISENDA MERCADAL SEGURA

ELISENDA MERCADAL SEGURA

Els mestres

Taller de regals pels mestres de l'escola

Teresa Múnera Pascual

En una de les reunions de junta de l'AMPA de l'escola hem parlat de quin podria ser el regal a fer als mestres: rams de flors, un clauer, algun llibre...

La veritat és que sortien moltes idees però se'ns disparava el pressupost. Per ser una escola petita tenim molts mestres!!! Després de parlar-ne molt vàrem tenir una idea genial i que sortia molt bé de preu: els mateixos alumnes de l'escola farien el regal pels seus mestres. Un divendres a la tarda, després de la jornada escolar i de berenar, vam quedar per fer un taller per construir entre tots els regals. Mentre uns pensaven, els altres retallaven, alguns dibuixaven, uns altres pintaven, els més grans escrivien.... Al cap d'un parell d'hores, amb una estona d'esbarjo entremig, vam acabar de fer el regal. Un dibuix de cada mestre amb un petit resum personal enganxat en un marc fet de material reciclat. El dia de la festa de final de curs, els alumnes de sisè que aquest any deixen l'escola, varen ser els escollits per fer-los l'entrega. Els mestres van estar molt contents i el regal els va agradar molt. ■

AXANA IVANKO

ELISENDA MERCADAL SEGURA

El poble de les bajanades

Montserrat Serra Piñón

EMMA VILA SERRA

Vet aquí un poblet on tothom hi tenia lloc: l'Espavilat, l'Emprenedora, l'Intel·ligent l'Estalviador...i també "la dona dels pardals al cap". En aquesta petita vila tothom ajudava a tothom. Si algú necessitava obrir un negoci nou demanava consell a l'Emprenedora; si algú tenia problemes amb els seus estalvis qui millor per aconsellar-lo que l'Estalviador. Ah!! Si als nens i nenes els calia ajuda per fer els deures de l'escola, l'Intel·ligent s'oferia de molt bon grat a ajudar-los. Tota la gent era útil...menys "la dona dels pardals al cap". Ella cansada que ningú li demanés ajuda o consell es va posar a pensar on devia recaure el problema i va arribar a la conclusió que segurament es devia al seu nom estrafolari, que no donava gaire confiança. I és per això que va decidir canviar-lo i va passar de dir-se "la dona dels pardals al cap" a "la somiatruites". Aquest nom li semblava més rigorós i seriós i de ben segur la gent recorreria a ella per solucionar qualsevol qüestió d'allò més important. Però els dies passaven i ningú li demanava ajuda i ella va decidir deixar-ho córrer i continuar amb la seva vida tranquil·la i feliç. Fins que un dia els mateixos veïns dels petit poble es van adonar que l'avorriment i la monotonia els havia envaït!! On havia anat a parar la diversió? Sí, els negocis funcionaven molt bé, els estalvis creixien i els nens i nenes cada dia eren més llestos. Però tot això ja no els semblava tan important si no podien tenir una mica de diversió a les seves vides. De cop i volta la casa de "la dona dels pardals al cap" era un anar i venir de gent que li demanava consell, ja que volien donar un toc especial a les seves vides. Ella tota cofoia, donava tota mena de consells estrafolaris i divertits que li passaven pel cap: a l'Estalviador li va aconsellar que pintés les portes i finestres de casa seva d'un color ben llampanant, a l'Emprenedora que una nit al mes agafés el coixí i la manta i anés a dormir al bell mig de la Plaça Major... Ahh!! També va declarar EL DIA MUNDIAL DE LES BAJANADES que tenia lloc cada vint-i-deu de maig. Aquest dia va passar a ser el més important de l'any a la petita vila, fins i tot més que la Festa Major d'estiu!!!! A divertir-se, que és gratuït! ■

Activitats

Fira de Santa Llúcia

Diumenge 16 de desembre

Maria Gràcia Carreras Verdaguer

Un matí de trobada per a la creativitat i el consum de proximitat, artesanía i racó d'objectes per a intercanviar

Activitats per a petits i grans, inauguració de l'exposició de Pere Bosch Morera, cantada de Nades i taller "guarnim l'arbre dels desitjos".

Diumenge dia 16 de desembre, a la Sala Polivalent es va celebrar la fira de Santa Llúcia, on van poder gaudir, grans i petits, durant tot el matí, d'una gran varietat de paradetes de diferents productes d'artesans, bijuteria, perfums, espelmes, pedres, bosses, sabons, bufandes, gorres, motius nadalencs, dibuixos, llibres, agència de viatges, calendaris del Memorial, una ocasió per aprofitar per comprar detalls per la proximitat de les festes nadalenques i una trobada entre veïns i visitants.

Per als més petits va haver un taller de maquillatge on podien escollir convertir-se en personatges especials. També es podien escriure desitjos en cintes de diferents colors que van ser penjades per guarnir l'arbre dels desitjos al Pla de Missa. Els nens de l'AMPA de l'Escola de Copons ens van cantar nades acompanyats de violí, guitarra i acordió.

A la 1 del migdia es va inaugurar l'Exposició de pintura i dibuixos de Pere Bosch Morera amb el títol la "Beleco kuracas", a la sala d'exposicions de l'Ajuntament de Copons. ■

Exposició de pintura i dibuixos de Pere Bosch Morera

Maria Gràcia Carreras Verdaguer

Del 16 de desembre de 2012 fins el 20 de gener de 2013 a la sala d'exposicions de l'Ajuntament de Copons

Amb el títol la "Beleco kuracas", la bellesa cura, es va inaugurar l'exposició de Pere Bosch Morera dintre dels actes de la Fira de Santa Llúcia.

Pere Bosch amb els seus dibuixos i pintures caracteritzades d'una extrema delicadesa en la que la taca i la línia conversen en un equilibrat diàleg a través de pinzellades ràpides i concises. Això fa que els treballs de Pere Bosch es defineixin dintre un marcat expressionisme en el límit entre lo figuratiu i lo abstracte. L'artista simplifica al màxim les formes i els elements per poder arribar a l'essència del que representa, allunyat dels artificis que sols ens impedien apreciar el que l'artista vol expressar realment: la condició mateixa del ser humà. ■

"Aigua" Proposta fotogràfica d'Oriol Solà Prat

Maria Gràcia Carreras Verdaguer

Des del 23 de febrer fins el 16 de març de 2013 a la sala d'exposicions de l'Ajuntament de Copons

Al món mor més gent per malalties relacionades amb l'aigua contaminada que per qualsevol altre forma de violència, guerres incloses. A mil milions de persones els manca l'abastiment bàsic d'aigua. Prop de vuit mil nens i nenes moren cada dia per culpa de la manca d'aigua, sanejament i higiene: cada deu segons mor un menor. Són només algunes de les constatacions que queden reflectides en l'exposició fotogràfica titulada "Aigua" del fotògraf i periodista anoienc Oriol Solà i Prat Llacs, canals, rius, mars, platges o illes són els contextos que queden plasmats en la vintena d'imatges que formen aquesta mostra. Complementen les fotografies una quinzena de cartells informatius que ajuden a remarcar la importància d'aquest líquid tan preuat. Així descobrim, per exemple, que una gota amb tota l'aigua de la Terra formaria una esfera immensa de 1.385 quilòmetres de diàmetre; o que a l'Anoia fem servir de mitjana uns cent trenta litres d'aigua cada dia en consum domèstic.

Oriol Solà i Prat (Igualada, 1977) és llicenciat en Comunicació Audiovisual per la Universitat Autònoma de Barcelona. Darrerament ha exposat "La vida en un clic" a Caldes de Montbui, a Santa Margarida de Montbui i a La Pobla de Claramunt. També havia presentat l'exposició "Paisatges" al passatge Cendra-Muntadas d'Igualada. Actualment combina la creació fotogràfica amb altres treballs periodístics i literaris. ■

Activitats

Festa Major de Sant Sebastià

Dies 19 i 20 de gener de 2013

Comissió de Festes de Copons

Aquesta Festa Major ha estat organitzada per la Comissió de Festes amb el suport de l'Ajuntament de Copons, amb un pressupost molt ajustat i amb moltes ganes que tot sortís bé. En tots els actes hi va haver una gran participació.

Exposició Centre Instructiu Coponenc

M. Gràcia Carreras Verdaguer

El Centre Instructiu Coponenc és una associació que va ser creada l'any 1911 per un grup de coponencs que van construir el local anomenat "La Barraca".

Els dies 19 i 20 de gener de 2013, a la Sala Polivalent petita, un breu record gràfic que recordava als seus socis fundadors, programes dels actes de la Festa Major de Sant Sebastià que organitzava la comissió de la Barraca, carnets de socis de diferents anys... Tot plegat un petit homenatge del que va ser un local tan entranyable i estimat per a tots els coponencs, ■

Al concurs de cuina es van presentar 20 plats de les tres modalitats: entrants, plat principal i postres i l'ingredient obligatori era la patata. Hi van haver tres guanyadors, un de cada especialitat elegits per votació popular. L'exposició del Centre Instructiu Coponenc, un petit homenatge del que va ser un local tan entranyable per a tots els coponencs. El diumenge després de la missa es va fer la 2a. Trobada de músics coponencs, amb una participació de més de 20 coponencs petits i grans, que van fer gaudir amb una gran varietat d'estils de música: clàssica, popular, actual i electrònica. La Banda Coco Band va fer ballar a tots els balladors i balladores donant per acabada una Festa major molt participativa. ■

Segona Trobada de músics

Teresa Múnera Pascual

El diumenge 20 de gener, dia de Sant Sebastià, s'ha celebrat la segona Trobada de músics de Copons amb molt bona participació. Aquest és un acte totalment lliure que permet a tots els "artistes" pujar a l'escenari i demostrar al públic el seu talent. El primer en actuar va ser un jove que ho feia per primera vegada i la veritat és que ho va fer molt bé, en Bernat de Cal Torra va tocar un parell de peces amb el piano. Després d'ell va pujar la seva germana Jorgina que també s'estrenava amb la guitarra espanyola i va tocar un parell de peces acompanyada de la Mariona Sala. També va actuar la Martina Muñoz amb el violí tocant un parell de peces en solitari i una altra acompanyada del seu pare, en Carles amb qui va fer un duet. En Carles tocà el piano i després del duet va oferir dues conegudes peces musicals. Després tocà el torn a l'Elvira Talló, directora de l'escola del poble, que ens va fer gaudir amb dues peces de piano. Enguany s'estrenava la Núria Balcells amb el seu violí i l'Axana Ivanko que va tocar el piano i cantà. Les dues noies formaren un duet que va fer emocionar a gran part del públic. El grup de gralles del poble es van presentar a la trobada actuant per primera vegada en públic: l'Elisenda Mercadal,

l'Isabel Búrria, la Mar Vilumara, la Martina Muñoz i la Teresa Múnera. Una vegada més ens acompanyà el Carles Pons que tocà un parell de peces al piano. Dos amics que s'estrenaven en aquesta trobada, l'Enric Sibina i l'Oriol Martí formant un original duet amb la guitarra elèctrica i efectes elèctrics. La família Brusau Expositó va posar-hi el seu granet de sorra interpretant la cançó "Sense tu" amb la veu de les nenes Ares i Berta, la Lola amb la guitarra, la seva germana amb la flauta travessera i l'Arnau a la percussió. També va intervenir, una vegada més, el Pau Reixachs amb la seva guitarra. ■

Per Carnaval tot s’hi val

Jorgina Marimon Soterias

MONTSE SOTERIAS CORRELLA

Al mes de febrer, petits i grans, vam celebrar la festa del Carnaval. Tots ben disfressats i maquillats vam seguir la cercavila del Rei Carnestoltes pels carrers del poble.

Després vam anar a la Sala Polivalent on tots els nens i nenes vam desfilar i vam treure el nostre talent per lluir les disfresses. Tots fèiem goig. Hi havia marietes, pallassos, vaquers, pirates, princeses... hi havia de tot.

Havent desfilat tots teníem tanta gana que els del forn ens van preparar una coca boníssima amb xocolata i sucs. Després vam jugar, riure... I a l'hora de sopar tots engrescats vam tornar cap a la Sala

Polivalent on encara hi havia més gent disfressada, sobretot gent gran. I en acabar el sopar un ball ens esperava!!! I esperem que l'any que ve ho puguem celebrar igual de bé!!! ■

ELISENDA MERCADAL SEGURA

Caramelles 2013

Diumenge 7 d'abril

Teresa Múnera Pascual

De bon matí els cantaires ens hem trobat dalt el Ciment on ens han preparat un deliciós i complert esmorzar, molt important per poder seguir el ritme de cançons i danses que ens esperaven durant tot el matí.

Amb la panxa ben plena, ens hem posat en marxa i hem començat el repertori al barri de La Roquera on els veïns sortien als balcons. De camí cap al poble, hem parat al Ciment abans d'anar cap a la Plaça del Castell i el Carrer Mur. El grup ha anat incrementant al llarg del matí i cada vegada s'ha vist més color vermell passejant pels carrers de Copons. De seguida s'han fet les onze i ha arribat l'hora d'anar cap a l'església. Després de la missa hem començat l'actuació més destacada on hi ha més públic observant. S'ha fet una explicació de les cançons escollides per a cantar i s'ha presentat la dansa dels més petits i cada un dels balls de bastons de la colla bastonera del poble. En aquesta ocasió les cançons triades han estat: "Les Caramelles

rumberes", "Polca de primavera" i "Aquests de la boina roja". Els nens i nenes ens han dansat "El ball de la filada" i els bastoners han ballat: el "Violet", "el Patatuf", "El gall i la gallina", "La plaça gran", "La pastoreta" i "La bepa". En aquest últim ball, els bastoners van avançant tot picant i fent seguir la gent darrera seu. La segona part de les Caramelles ha començat al carrer Vilanova, cap al Carrer Àngel Guimerà, la Plaça Ramon Godó i ha acabat al carrer Raval. En acabat tots els participants han parat a les escales de l'església per fer una foto de grup abans d'anar a la Sala Polivalent on ens esperava un bon dinar. Per acabar la festa, havent dinat s'han dansat uns balls tradicionals. ■

CARLES MUNOZ MORIA

Bastoners Nova i intensa temporada

Elisenda Mercadal Segura

Després d'una multitudinària ballada a Copons per caramelles, festa grossa de la colla, els Bastoners vam tancar el mes d'abril amb dues sortides. El diumenge 21 d'abril, a Terrassa, vam celebrar la 32ª Diada dels nostres padrins, els Bastoners de Terrassa. Després d'un bon esmorzar, vam començar la cercavila on hi participàvem 6 colles. El recorregut va acabar a la Plaça Vella on totes les colles vam fer els balls de lluïment i ballades conjuntes. El dissabte 27 d'abril vam desplaçar-nos a La Múnia, per participar a la 3ª Trobada Bastonera Anoia-Penedès-Garraf. Entrat el maig, el dissabte 11, la colla de petits es lluía davant un nombrós públic dins del recinte de FiraEsplugues, on els Bastoners d'Esplugues de Llobregat organitzen una Tarda de Bastons Infantil. Vam estrenar "el gall i la gallina" exclusivament amb nens. L'estiu ens ha portat una nova tanda de ballades, en quatre setmanes consecutives: El dissabte 22 de juny al DesFOLCa't, Festival de Música Popular i Tradicional de Calaf. El diumenge 30 de juny a Sant Pere de Copons, a la sortida de missa.

I a continuació la gran festa bastonera, el 6 de juliol a Prats de Lluçanès: La XXXVIII Trobada Nacional de Bastoners de Catalunya, que va comptar amb la participació de 58 colles i una organització excel·lent. Per acabar, hem participat a la cercavila de la festa del barri de Camp de Rei, el diumenge 14 de juliol a Vilanova del Camí, on un any més hem quedat encantats amb l'empenta i el caliu dels amfitrions. Aquesta temporada hem estrenat bastons, de llucs d'alzina fets assecar durant dos anys. Tenim nous balladors que s'hi han posat amb molta afició, especialment els més menuts: la Quima i l'Armand. Pel que fa al repertori, ja hi ha un nou ball pràcticament enllestit i ganes de preparar-ne més. I en les darreres actuacions, a més del nostre acordionista, ens han acompanyat els grallers en els balls "violet" i "patatuf", després d'un considerable esforç d'assaig per a poder debutar com a músics del grup. Tenim encara dues ballades en perspectiva, a l'agost per la Festa Major de Copons i a finals de setembre a Peramola, on les colles de bastoners i de gegants celebraran els 50 anys. I si ens surt cap més proposta de ben segur que ens hi apuntem, ja que l'empenta i entusiasme de la colla és extraordinària. Tots, petits i grans, balladors músics i acompanyants, sempre estem a punt per compartir el bon ambient de les ballades. ■

Trobada bastonera a La Múnia

Emma Vila Serra

El passat dissabte 27 d'abril els Bastoners de Copons vàrem anar a ballar al poble de La Múnia, on es celebrava la 3a. Trobada Bastonera Anoia-Penedès-Garraf.

Les colles que van participar en la trobada van ser: Bastoners de Llorenç del Penedès, Bastoners de Roquetes del Garraf, Bastoners de l'Arboç, Bastoners de Sant Quintí de Mediona, Bastoners La Saca de Sitges, Bastoners de La Múnia (que celebraven el seu 10è aniversari) i nosaltres, els Bastoners de Copons. Els bastoners ens vam trobar al poliesportiu per sortir tots junts i un cop vam arribar allà vàrem recórrer els carrers ballant els balls del nostre repertori. La colla dels més petits varen triomfar d'allò més!! Quan vam acabar, totes les colles ens vàrem reunir per fer un sopar de fi de festa. ■

Els petits de la colla a Esplugues de Llobregat

Jorgina Marimon Soterias

El passat dissabte 11 de maig tots els bastoners petits de la colla vam ser convidats a la "Tarda de bastons infantil" per part dels bastoners d'Esplugues. Únicament hi van participar dues colles, la dels Bastoners de Copons i la Colla de Bastoners d'Esplugues de Llobregat. En arribar vam anar al Centre Cultural d'Esplugues Robert Brillas a canviar-nos, i quan vam estar empolainats i ben vestits ens vam dirigir al passeig on feien la Fira de primavera. Allà els petits de les dues colles vam ballar, els d'Esplugues i els de Copons, per tot el passeig i al final les dues colles vam ballar juntes el "Violet"; això sí, cadascuna amb la seva adaptació del ball. En acabar vam tornar al Centre Cultural on ens vam canviar ja que després ens esperava un súper berenar on hi havia de tot. I, per finalitzar ens van regalar un "Xupa-xup" gegant on a dins hi havia més xupa-xups, un per a cada ballador, ens el vam menjar ben ràpid i després de fer-la petar vam marxar ben contents cap a casa. Va ser una ballada diferent, però igual de divertida que les altres!!! ■

MONTSE SOTERIAS CORRELLA

CARLES MUNOZ PALLARES

Revetlla de Sant Pere de Comalats 2013

Ricard Closa Martines

Ets Alocs sonen a l'ermita

Dins l'ermita de Sant Pere de Comalats, damunt el guix mig escrotonat de les parets, hi pengen arren- glerades un bon grapat de fotografies antigues que mostren labors oblidades com la verema, el batre, la cacera del conill o la construcció del pont pels mateixos veïns.

Alguns ulls cansats per l'edat i humitejats per l'emoció han reposat una estona en les imatges esgrogueïdes, reconeixent un tiet o un avi o un parent enyorat. Implacable com el temps el ressò de la campana els ha retornat a la realitat i asserenats han pogut gaudir de les músiques amb les que Ets Alocs ens han obsequiat. En Carlos, pare i líder de l'entranyable formació, tot fent sonar l'acordió, ha acotxat els seus fillets i filletes: na Raquel el violí i la veu, na Ruth el clarinet, en Moisès la guitarra i en David, el més xic, les percussions, per conduir-los sàviament per pentagrames plens de polques, masurques, valsos i tota una varietat de músiques de tall folklòric, embolcallades pel to melós d'unes veus amb el dolç accent menorquí. Hom ha pogut veure bellugar, potser tímid, més d'un peu per entre els agenolladors. Després, coca amb xocolata, cava i mistela han servit de fil conductor a una berenada col·lectiva molt ben conversada que s'ha allargat fins a fosquejar. ■

Missa, coral, bastoners i vermut

La campana ressonava just quan els primers pelegrins arribaven, els uns a peu, a cavall els altres, en un romiatge ben marcat per la calor.

La coral assajava fent emmudir el gall de cal Torrents i pares i canalla repo- sava a l'ombra, preparant esquelles i bastons. Acabada la missa, la Coral Mig To omplí de melodies diverses l'ermita, fent que semblés una caixa de música de pedra i guix. Tothom va aplaudir un repertori seleccionat de les obres que més s'estimen les i els solistes, que van quedar lluny de fer la feina a mitges i ens regalaren una cantada sòbria i original. Després, a fora, malgrat la calor que obligava als parroquians a ocupar totes les ombres, els bastoners van dansar fent colpir amb destresa les estaqües i dringar amb alegria els picarols, aquest any acompanyats de les gralles i l'acordió, música en directe que va fer més reeixida encara la festa. Finalment, un vermut senzill però ben compartit, va assedegar les goles i ajudà a matar una mica la gana, ja evident a aquella hora. Amb entusiasme vam buidar algunes ampolles de cava en honor del sant, però sobretot a la salut dels assistents i amb la certesa que l'any vinent repetirem la festa. ■

JAUME CASELLAS TUSAL

25 anys de la piscina

M. Teresa Bertran i M. Gràcia Carreras

Era l'any 1984 quan es va fer el forat on hi hauria la piscina. Aquest gran forat que servia de moment per jugar, on les bicicletes feien les seves filigranes. No es va acabar fins l'any 1987 i es va omplir d'aigua, encara que l'entorn no era acabat, sense vestidors, ni bar, un entorn sense vegetació, eren tantes les ganes que per fi van poder gaudir del primer estiu de piscina.

L'any 1988 es va fer la inauguració oficial amb tot l'Ajuntament en ple, l'alcalde, Francesc Tomàs, i el conseller de la Generalitat d'aquell moment. Ja podem gaudir d'unes instal·lacions apropiades, els lavabos, els vestidors, un petit bar, una petita cuina i uns arbres i gespa que necessitaven d'alguns anys per a poder donar ombra. El recinte era tancat, però com l'heura encara no havia crescut, causava una gran expectació veure les veïnes en banyador. Es van començar a fer els primers cursets per aprendre a nedar per als que no en sabien o en volien saber més, cosa que va causar un interès especial entre el jovent que minuts abans de començar agafaven cadires al voltant de la piscina i comentaven i reien com si d'un espectacle es tractés. Del bar de la piscina, la venda d'entrades, el manteniment de la piscina i de la gespa durant mes de 17 anys, se'n van encarregar la M. Teresa i el Marcel. Encara no era obligatori la contractació d'un socorrista i eren ells mateixos els que tenien cura de la vigilància i el bon compliment de les normes de convivència. Afortunadament no varen tenir cap ensurt important. La gespa va anar creixent, l'heura va cobrir la tanca, el retrobament dels veïns i estiuejants, els cursets de natació acabaven la temporada amb una xocolatada per als més menuts, els grans amb un berenar. A mitjan setembre, quan arribava l'hora de tancar portes, els joves es tiraven vestits, a la nit es feia el tradicional sopar on varen arribar a ser més de 70 persones. Uns sopars molt esperats que feien canviar les xancletes i el banyador de dia, per la màniga llarga i les jaquetes per tal d'aguantar la fresqueta del setembre. Aquest era el moment en el qual s'acomiadaven estiuejants i veïns que havien compartit hores de sol i xerrades a la gespa. Un cop es van substituir aquests sopars per una paella al migdia, en un calorós migdia, la gespa era plena de taules, ombrel·les, barrets i gorres que no van impedir agafar una calorada impres- sionant afegida a l'escalfor de la paella, aquell dinar, per descomptat, ja no es va repetir. Per Sant Joan també varem celebrar alguna revetlla, amb coca, cava, músics en directe o música enllaunada per a ballar sobre la gespa fresca. També es feien els dissabtes a la fresca, obrien al vespre per tal de prendre una beguda i passar unes hores xerrant. 25 anys compartint estius, compartint anècdotes, xerrades o llegint el diari o un llibre, veient com anava creixent la canalla cada any, on ens tornàvem a retrobar després d'una tardor i d'un llarg hivern. El bar ha passat per diferents mans, la Dolors i l'Aurora, el Toni Baños i l'Aurora, la Marta Riera i el Jordi i el Jordi i l'Elena, on cadascú li va donar un aire personal. Van començar fent dinars i sopars quan encara es podia menjar dins del recinte, però noves normatives van obligar a con- tractar els serveis d'un socorrista, i menjar al recinte ja no era possible. Molts actes s'han fet a la piscina, curses de natació, concursos de truites, l'inflable dins la piscina, esdevenint un lloc de trobada i d'actes de la festa major d'estiu. La reforma de la nova piscina es va dur a terme l'any 2009, es van ensorrar les antigues instal·lacions i, es va construir una piscina petita per als més menuts, uns vestuaris i un bar més gran que és obert tot l'any i, que fins a l'actualitat porten la Sandra i el Miquel. ■

CEDIDES PER: M. TERESA BERTRAN

Comunions

Diumenge 9 de juny

Teresa Closa Bertran

CARLES MUÑOZ MORA

Impossible d’amagar... en el darrer any el so de les gralles s’ha anat escampant pel poble.

Primer més llunyà, al ciment, després estenent-se per alguns carrers fins a La Barraca, i de cara al bon temps cap la Font de la Vila i a la Plaça dels Bastoners. Primer notes bufades amb esforç, i de mica en mica, moolt de mica en mica els grans i força més ràpid els nens, van sortint les cançons. Vam començar pel “Joan Petit” i ara fins i tot toquem el “Bon dia”, a més a més de tot el repertori de músiques dels balls de bastons. Qui ho havia de dir? Les ganes hi eren però faltava arrencar. Al final el Paco Rodellar va aconseguir que ens hi poséssim dos o tres, després va anar corrent la veu i la colla ha anat creixent, amb grallers de totes les edats. S’han recuperat les gralles que hi havia a Copons i feia anys que no sonaven, i els Reis d'Orient i alguns avis també han estat generosos per equipar uns nens que hi posen molta afició.

N'hi ha que ho han provat però no han tingut temps per seguir i d'altres que esperen posar-s'hi quan trobin el moment. Per Sant Sebastià els menys vergonyosos vam pujar a l'escenari de la Trobada de Músics, després va venir la cercavila de carnaval i aquest estiu s'ha començat a tocar alguna cançó pels Bastoners a Terrassa, Calaf, Sant Pere de Copons, Prats de Lluçanès i Vilanova del Camí. El Paco també ens va animar a fer un taller de fundes per les gralles on tots vam participar (retallar la pell, foradar, cosir, pensar i gravar el logotip...). Al final, però, la feina més dura la va acabar ell i se'ns va presentar amb unes fundes que fan molt de goig. Hi ha molt camí per fer, tot a aprendre i una feinada a afinar, en som conscients, però amb ànims i esforç comptem que pas a pas anirem millorant. Esperem que cada vegada sonin més bé i sobretot volem mantenir la il·lusió de tota la colla, especialment dels més petits per tal de que el so de la gralla es pugui sentir pels carrers durant molts anys. Si algú més té ganes de provar-ho, que no s'ho pensi dues vegades i vagi a veure al Paco, ell us donarà de bon grat totes les informacions bàsiques per començar, tant pel que fa a l'instrument com a les cançons. ■

ELISENDA MERCADAL SEGURA

La Jaula de las locas

Teresa Múnera Pascual

TERESA MÚNERA PASCUAL

El temps passa i molt ràpid, ja fa gairebé un any de l'estrena de l'obra de teatre “La jaula de las locas”, a la plaça Ramon Godó coincidint amb els actes de la Festa Major d'estiu. El treball que ha portat dur a terme aquesta obra ha estat intens i és per aquest motiu que el grup de teatre La Barraca de Copons l'ha interpretat a diferents escenaris de poblacions catalanes. El mes de desembre passat hem actuat davant el públic de Rubió. A mitjans d'abril, el dia 21 hem actuat a la població veïna

de Vilanova del Camí. Una setmana més tard ens hem desplaçat fins a Calldetenes (Osona) on hem estat convidats a una mostra de teatre. El passat mes de juny l'hem representada en dues sessions al teatre de l'Aurora d'Igualada on hem compartit programació amb varies companyies de teatre amateur de l'Anoia. Encara no s'ha acabat l'any i ens queden uns quants bolos per confirmar. En la propera edició ja us n'informarem. ■

Resum de fets, activitats i actes de gener a juny 2013

GENER	05 Cavalcada de Reis 13 Benedicció de la nova imatge de Sant Magí de Copons 14 Inici del Taller de Costura a l'Ajuntament 19 Festa Major de Sant Sebastià a la Sala Polivalent: Cinema amb “Charlie i la fàbrica de xocolata”, exposició “El Centre Instructiu La Barraca”, berenar i concurs-tast de cuina amb patata 20 Ofici solemne en honor de Sant Sebastià, segona Trobada de músics de Copons i ball de fi de festa amb a “Coco Band” i el tradicional ball de la crespella
FEBRER	07 Dijous Llarder. Els nens de l'Escola van a esmorzar al Camp de futbol 08 Rua de Carnestoltes i balls dels nens de l'Escola 09 Rua de Carnaval amb el Rei Carnestoltes i els Grallers de Copons, desfilada de disfresses i berenar. A la nit sopar, festa de disfresses i ball a la Sala Polivalent amb “Joan&Josep” 23 Inauguració de l'exposició “Aigua”, fotografies d'Oriol Solà i Prat, a l'Ajuntament 24 Primer assaig de Caramelles
MARÇ	09 Primera sessió del Taller de Mones, a la Sala Polivalent 13 Els alumnes de Primària de l'Escola van d'excursió a la Muntanya de Sal de Cardona 15 Els alumnes d'Educació Infantil van d'excursió a la Muntanya de Sal de Cardona 22 Festa de la Mona a l'Escola, amb contes de l'Anna Garcia Taller de fundes de gralla pels Grallers de Copons, a La Barraca 25 Comença el Casal de Setmana Santa
ABRIL	05 Comença el Curs de Sardanes, a la Sala Polivalent 07 Caramelles 08 Els nens i nenes de l'Escola van de colònies a Les Piles de Gaià 21 Els Bastoners de Copons participen a la Diada dels Bastoners de Terrassa El Grup de Teatre La Barraca representa “La Jaula de las Locas” a Vilanova del Camí 23 Els nens de l'Escola visiten la Biblioteca i les parades de llibres i roses de Sant Jordi d'Igualada. A la tarda, a Copons, representació de la Llegenda de Sant Jordi a la Placeta Segura 27 Els Bastoners de Copons participen a la Trobada Territorial Anoia-Penedès-Garraf, a La Múnia 28 El Grup de Teatre La Barraca representa “La Jaula de las Locas” a Calldetenes
MAIG	04 Primer Sopar de Dones al Bar de la Piscina 05 Fira de Primavera de L'Ametller 11 Els Bastoners de Copons participen a la Tarda de Bastons Infantil d'Esplugues de Llobregat 21 Presentació del nou projecte de L'Ametller 23 Els nenes de Cicle Mitjà i Superior de l'Escola fan una bicicletada fins al Molí de la Roda 25 Trial-bici infantil, a les pedres del Camp de Futbol. Copa Anoia 2013 30 Reunió “Corriols de Copons”
JUNY	08 El Grup de Teatre La Barraca representa “La Jaula de las Locas” al Teatre de l'Aurora d'Igualada 09 Primera Comunió del Bernat Marimon Soteras i la Martina Muñoz Mercadal El Grup de Teatre La Barraca fa una segona representació de “La Jaula de las Locas” al Teatre de l'Aurora d'Igualada 15 Festa de Final de Curs de l'Escola de Copons 16 Taller de Construccions Kaplalat a l'Escola de Copons 22 Els Bastoners de Copons participen al DesFOLCa't!, Festival de Música Popular i Tradicional de Calaf 25 Inici obres de la teulada de l'església de Santa Maria de Copons Inici del Taller Qualitat de Vida, per persones a partir de 50 anys a l'Ajuntament 28 Celebració del 25è aniversari de la Piscina de Copons, amb havaneres... Inauguració de l'exposició de fotografies antigues del poble a l'ermita de Sant Pere de Copons 29 Concert de música folk amb Ets Alocs, a l'ermita de Sant Pere, coca i cava Inici de la temporada d'espectacles i taller de circ “Viu la Fresca del Circ” a la Carpa de Tot Circ 30 Romeria de Copons a Sant Pere. Missa a l'ermita de Sant Pere, concert de la Coral Mig To i ballada dels Bastoners de Copons. Vermut per a tothom

Dies de juliol als horts de Copons

Lluís Jubert Guilera

Aquest mes, els horts de Copons han tigit visita. Nens i nenes de Carme, La Torre, El Bruc, Jorba, Capellades i Vallbona, que assistien a diferents escoles d'estiu de la comarca els han volgut conèixer.

Ha estat una visita plena de descobertes. De camí cap als horts, passejant pels carrers del poble, han conegut el passat traginer de les grans cases de Copons i han pogut observar la intensa activitat dels nius d'orenetes construïts a les boniques "gorgoles" tan singulars. A la plaça de Ramon Godó i sota les fresques porxades han fet una parada per esmorzar. Aquí els petits han gaudit amb el conte d'en Roc de Copons que els ha explicat la Teresa. La visita als horts ha començat al Molí de Baix amb una breu explicació sobre l'origen de les basses i canals d'aigua que es van trobant al llarg del recorregut. Després han anat a conèixer l'hort de l'escola, on es poden veure diferents hortalisses identificades amb uns rètols en diferents idiomes. A l'hort del Ramon Serra han après com es lliquen les tomaqueres. Aquest any els

tomàquets vénen tard, les pluges abundants i les baixes temperatures de primavera han retardat el creixement de les solanàcies — tomaqueres, pebroteres... —, plantes que es creixen millor amb la calor. Sempre s'ha dit que el tomàquet de Copons arriba per la Mare de Déu d'agost, però aquest any sembla que haurem d'esperar uns dies més per poder gaudir d'aquesta varietat tan exquisita. Els nens i nenes també han après a reconèixer diferents plantes, com l'alfàbrega o l'estèvia que han pogut tastar i comprovar-ne la dolçor. Aquests dies de finals de juliol, es pot observar que l'activitat principal gira entorn de les patates. És el moment de fer la collita. Conrear aquest tubèrcul no comporta molta feina, però la tasca de collir-lo requereix un esforç considerable. Alguns nens han trobat la Laura i el Ceferino traïnant-les cap a casa, on les guardaran en bones condicions a l'espera de portar-les a la cuina per preparar variades menges al llarg de tot l'any. Als horts, a més de vegetals els joves visitants també hi han trobat alguns animals interessants, han descobert amb entusiasme un niu amb un petit poll de mallerenga i, sobretot, han disfrutat molt donant de menjar a les cabres del Jaume. I és que el horts de Copons ens agraden a tots....■

La pizza de l'hort

Fer la massa de pizza com més us agradi: amb farina blanca, integral, ecològica o feu servir la massa del súper que ja la teniu preparada.

Aneu a l'hort i colliu uns pebrots, vermells i verds, albergínies, carbassó, cebes i tomàquets. Si hi trobeu alfàbrega o d'altres herbes condimentàries en colliu uns brots. Estirar la massa ben fina. Ratllar o tallar els tomàquets i escampar per sobre la massa.

Tallar ben fins tots els altres ingredients: la ceba, els pebrots, l'albergínia, el carbassó... o d'altres verdures que hagueu trobat a l'hort. Disposeu-les per sobre la massa amb el criteri que més us agradi (color, forma, textura...)

Per fer la pizza una mica més potent hi podeu posar un ingredient proteínic com ara uns ous, unes salsitxetes o gambes... És el moment de picar les herbes condimentàries i espolsar-les per sobre la pizza. Ho regueu amb un bon raig d'oli d'oliva i si voleu, una miqueta petita de sal i pebre, esteu fent un plat amb productes amb prou caràcter i que no necessiten gaires potenciadors. Ho fiqueu al forn a 200° uns 10 minuts i ja teniu la pizza a punt. Bon profit.

Cafè amb aiguardent i força sucre

Ricard Closa Martínez / www.contacontes.blogspot.com

En certa ocasió, viatjant en tren cap a Girona com a representant d'un fabricant mataroní de betes i fils, i per allò de voler donar amable conversa al company de compartiment, vaig acabar travant ferma amistat amb un traginer de Copons, ja retirat, que em va explicar un munt d'anècdotes de carreter, totes elles interessants. En Calders, que així es deia l'home, era rabassut, de cara arrodonida i tan enganxada a les espatlles que el borrim de la franel·la del coll de la camisa li fregava les orelles provocant que, de tant en tant, hagués de fer un gest graciós i una mica espermèntic per deslliurar-se de les pessigolles que li produïa. Tenia els ulls petits i enfonsats, però vius com els d'una guilla que no deixaven escapar ni un detall de tot el que passava al seu voltant. Sota un nas gros, bonyegut com un tubercle, lluïa un bigoti agrisat, esgrogueït de les puntes a causa de la bafarada d'un caliquenyo que devia dur sempre empeltat a la juntura dels llavis, ara encès, ara apagat. En una de les pauses que va fer per encendre'l, vaig aprofitar per treure un petit termo que havia comprat a Andorra i que duia sempre ple de cafè amb aiguardent que em preparava la dona. — Cafè amb aiguardent i força sucre. En vol un gotet, mestre ? — Li vaig oferir. — “Carajillo” !!! — Va exclamar ell, obrint uns ulls com taronges. — Bé, ara, per ser correctes, hauriem de dir cigaló, no? —Vaig dir, sorneguer, mentre li omplia un gotet de llauna que sempre duc de més. — Cigaló? —Va repetir— Ximpleries, d'això tota la vida se n'ha dit “carajillo” i, si m'ho permet i no s'ha d'ofendre, li diré que és una paraula ben catalana i ben antiga. — Que potser en sabeu l'origen, vós? — Ca, jo de paraules no hi entenc pas tant com en deu saber vostè, que se'l veu home d'estudis, però li puc contar una història que li donarà una altra idea de tot plegat i si més no, ens entretingrà. —Va deixar anar mentre em picava l'ullet. — Ja em pot contar, ja. — Doncs resulta que molts anys enllà en el temps, —va començar en Calders, posant un aire de gran contista— quan per anar d'un lloc a l'altre els carruatges eren d'allò més habitual i la gent viatjava carregada de pesats baguls i maletes diverses, calia la labor d'un mosso de càrrega. Com l'Esquirollet, un vailet pèl-roig i espigat, orfe, criat per uns tiets de la Llacuna, que en fer-se gran es va llogar de mosso a la diligència que cobria el trajecte d'Igualada a Barcelona. Era una ruta llarga, que seguia el riu Anoia serpentejant per camins a vegades impracticables, creuant el riu per guals que en èpoques de pluja resultaven difícils i perillosos de travessar. Cada viatge era una aventura apassionant que l'Esquirollet vivia arrapat al sostre de la diligència, prest per, a cada parada, carregar i descarregar els equipatges de viatgers sempre nerviosos i malhumorats per les incomoditats del trajecte. Però l'Esquirollet era jove, fort i amb ganes de menjar-se el món. Va ser a la parada de la Beguda, a la fonda del Romà, on sempre s'hi aplegaven gran quantitat de passatgers i on la feina l'entretenia més del corrent que, un cop arreglat el bagatge de tothom, a penes li quedava temps per prendre's el cafè. Per no entretenir al cotxer, que sempre l'escribassava si feia tard, li demanava a la mestressa de la fonda: “Un cafè i un aiguardent, mestressa, corrents que ara guillo”. I per refredar el cafè s'hi abocava a dins l'aiguardent. “Que ara guillo, mestressa, que ara guillo”, deia sempre el vailet... — Ho enteneu mestre? —em va preguntar l'home amb cara d'haver descobert el món— Del “que ara guillo” al “carajillo”, a còpia de dir-ho amb gràcia, el xicot ho va encomanar a la gent que va acabar reafirmant la paraula. — És clar... que ara guillo, “caraguillo”, “carajillo”. — Exacte!!! Ja ho veu si n'és de vella la paraula. I ara, si és tan amable, torni a omplir el gotet i felicitati a la seva esposa, la barreja és deliciosa. Amb el gotet ple, en Calders es va repenjar satisfet i perdé la mirada per la finestra, fent glopets curts mentre pensava, segurament, que s'hauria estimat més fer el viatge en carro que en aquell tren massa modern per a ell. Jo em vaig adormir pensant en la història que m'acabava d'explicar segur de recordar-la en endavant cada vegada que demanés, convençut de la catalanitat del mot, un “carajillo”. ■

Senyeres
Plaça Francesc Junyent
El Serral Sant Martí de Tous

Ramon Serra Llacuna

Sant Martí de Tous, un poble de
llegendes...
La Senyora de Tous

Diu la llegenda que hi havia al castell de Tous una senyora capriciosa i llaminera, molt difícil d'acontentar; de tant acostumada que estava al luxe i a la bona vida, qualsevol refinament li semblava poc. La bona taula era la seva perdició. Només volia exquisitats. Hi va haver un cuiner que li durà una mica més que els altres: li havia fet descobrir que els cervellets de canari eren boníssims. Un altre cuiner, li serví un deliciós suquet d'ossos, molt ben amanits. Quan li preguntà què era el que li donava aquell gust tan bo, el cuiner respongué:

- És el moll de l'os de bé negre, només de bè negre.

Des d'aquell dia sols volia aquell menjar, i cap altre la satisfieia. Primer s'acabaren els bèns negres dels seus ramats, després els bèns negres de les seves contrades.

Tan difícil es feia de trobar-los, que la senyora del castell va acabar tots els seus recursos, va haver de vendre moltes possessions i empenyorar-se per tots costats. Aviat es va arruïnar. I els seus creditors es quedaren amb les poques propietats que li pertanyien.

En tal situació i desposseïda de tot, es veié obligada a demanar caritat anant de casa en casa per poder malviure. Voltant per les masies que un dia foren seves, es diu que en una d'elles la mestressa li dona un crostó de pa i unes nous.

Era tanta la gana que duïa endarrerida, que mentre menjava aquell pa amb nous les llàgrimes li vingueren als ulls. Quan li preguntaren que li passava, ella digué, planyent-se del seu infortuni: "Si hagués sabut que era tan bo el pa amb nous, encara avui seria la senyora de Tous". ■

Transports i telèfons d'interès

Transports

ALSA
Telèfon: 902 42 22 42
Web: www.alsa.es

Calaf - Igualada

Calaf	Els Prats de Rei	Copons	Igualada
10:44 h	10:49 h	10:57 h	11:18 h
19:29 h	19:34 h	19:42 h	20:03 h

Igualada - Calaf

Igualada	Copons	Els Prats de Rei	Calaf
08:27 h	08:48 h	08:56 h	09:01 h
17:57 h	18:18 h	18:26 h	18:31 h

Hispano Igualadina - Monbus
Telèfon: 902 29 29 00
Web: www.igualadina.net

De dilluns a divendres

Calaf - Igualada			
Calaf	Copons	Igualada C.	Igualada E.
06:40 h	06:50 h	07:13 h	07:15 h
10:30 h	10:45 h	11:07 h	11:10 h
15:15 h	15:30 h	15:53 h	15:55 h

			Igualada - Calaf			
Igualada E.	**Igualada H.**	**Copons**	**Calaf**			
09:30 h	09:33 h	09:50 h	10:00 h			
12:00 h		12:30 h	12:45 h			
18:45 h		19:15 h	19:30 h			

Dissabtes

Calaf - Igualada			
Calaf	Copons	Igualada C.	Igualada E.
10:30 h	10:45 h	11:07 h	11:10 h
15:15 h	15:27 h	15:38 h	15:40 h

			Igualada - Calaf			
Igualada E.	**Igualada H.**	**Copons**	**Calaf**			
12:00 h	12:10 h	12:25 h	12:40 h			
18:45 h		19:15 h	19:30 h			

Taxis
Parades a Igualada: Passeig Verdaguer, s/n
Servei Taxi 24 hores: Ricard Tomas, Tel. 609 47 82 19

No callis, mulla't i digues-hi la teva!
Opinió, retalls d'història, actualitat, esports...
I ara ens ho pots enviar per correu electrònic:
camiral@copons.net

Horari atenció públic ajuntament
de dilluns a divendres de 9 h. a 13 h.
dijous tancat

www.copons.net

Menú migdia
Servei de menú diari

L'Ajuntament de Copons inicia el servei de menú migdia per a qualsevol persona resident al poble. Aquest servei està pensat, principalment, per a les persones amb la seva autonomia limitada, encara que tothom pot fer-ne ús. Per més informació dirigir-se a l'ajuntament.

Telèfons d'interès

Ajuntament de Copons info@copons.net	93 809 00 00
Consultori Mèdic	93 809 01 50
Assistentia Social	93 809 08 80
Servei de Podologia: Judit Muns	637 94 38 76
Àrea Sanitària Rural	93 805 38 18
Associació Defensa Forestal	93 809 00 00
Bombers (emergències)	112
Ambulàncies i Emergències Mèdiques	061
Mossos d'Esquadra (emergències trànsit)	088
Mossos d'Esquadra (Igualada)	93 875 98 40
Protecció Civil Igualada	93 803 12 34
Repsol Butano	93 803 15 17
Avaries gas / Insmagas	901 12 12 12
Fecsa	900 77 00 77
Aigües de Rigat	93 803 14 83
Telefònica Avaries	1002
Antena col·lectiva	616 52 23 13
Correus	93 869 85 94
Oficina Consorci Turisme Alta Anoia	93 868 03 66
Escola	93 809 01 42
Bàscula pública	647 36 42 76
Bibliobús Montserrat b.Montserrat@diba.es	616 98 83 52

Establiments i empreses

Tot Circ info@totcirc.com	938 090 081 686 837 225
Queviures Mas	938 090 002
Fleca Lloró	938 090 075
Brodats Sala Farré SCP	938 090 027
Escorxador, Closa i Fills	938 090 036
Fusteria Josep Tomàs Col·lecció d'eines tradicionals de fusteria	938 090 093 655 813 952
Bar Piscina de Copons	938 090 841
Refugi de Copons	938 090 127
Centre Dankaes	650 463 834
Autoreparacions Lloró	609 590 450
CatPaintball	629 064 539
Constructors:	
Rafael Solé	699 294 732
Francesc Pascual	636 412 160
Ramaders:	
Cal Torra de la Masia	938 090 187
Antoni Marimon	699 775 580
Manel Marimon	686 617 457
Granja Argullol	938 090 032

RAMON PALLARES

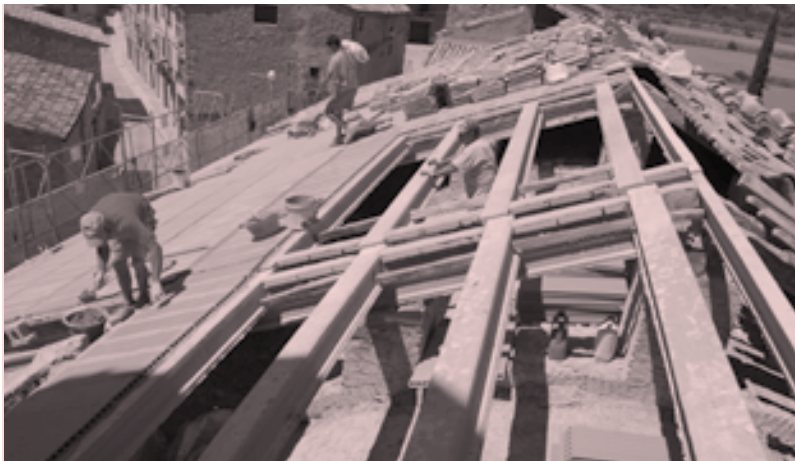
RAMON PALLARES

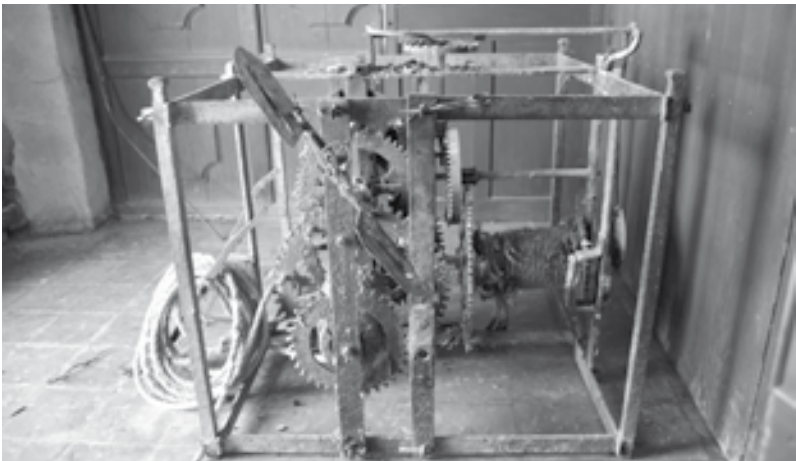
RAMON PALLARES

RAMON PALLARES

JOAN CLOSA SERA

JOAN CLOSA SERA

JOAN CLOSA SERA

JOAN CLOSA SERA

Rehabilitació de la teulada del'església parroquial de Santa Maria de Copons. Juny - Juliol de 2013